

Τῆ Κς' τοῦ Μηνος Οκτωβριου

Μνήμη τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου (†306)· καὶ ἡ Ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος Σεισμοῦ (740).

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα...

Ἦχος Γα ϕ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ου ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Δημητρίου.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα ϕ

Μ ε γαν ε ευ ρα το εν τοις κιν δυ νοις σε υ
πε ερ μα χον η οι κς με νη Α θλο φο ρε τα
ε εθ νητρο ο πς με ε νον ως ον Λυ αι ς κα θει ει

λες την ε παρ σιν εν τω στα δι ω θαρ ρυ υ νας το ον
 Νε στο ο ρα ου τως Α γι ε Με γα λο μα ρτυς Δη μη
 τρι ε Χρι στον τον Θε ον ι κε τευ ε δω ρη σα
 σθαι η μιν το με γα ε ε λε ε ος

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τοῦ Σεισμοῦ.

Ἦχος Γα ρ

Ο ε πι βλε πων ε πι την γην και ποι ων αυ
 τη ην τρε ε μιν ρυ σαι η μας της φο βε ρας τσ σει
 σμυ α πει λης Χρι στε ο Θε ε ος η μων και
 κα τα πεμ ψον η μιν πλσ σι α τε ε λε η σ
 πρε σβει αις της Θε ο το κς μο νε φι λαν θρω πε ε ε
 ε

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας
καὶ ὁ πολυέλεος τοῦ ἀγίου]

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἡ μνήμη σου ἔνδοξε, Μάρτυς Δημήτριε, ἐφαίδρυνε σήμερον, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ· καὶ πάντας συνήγαγεν, ἄσμασιν ἐπαξίως, εὐφημεῖν σε θεόφρον, ὡς ὄντως στρατιώτην, καὶ ἐχθρῶν καθαιρέτην· διὸ ταῖς ἰκεσίαις ταῖς σαῖς, ρῦσαι ἡμᾶς πειρασμῶν.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ἀθλήσεως καύχημα, Μάρτυς Δημήτριε, Χριστὸν ἐνδυσάμενος, κατεπολέμησας, ἐχθρὸν τὸν ἀνίσχυρον· πλάνην γὰρ τῶν ἀνόμων, ἐν αὐτῷ καταργήσας, γέγονας τοῖς ἐν πίστει, εὐσεβείας ἀλείπτῃς· διό σου καὶ τὴν μνήμην, σεπτῶς πανηγυρίζομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλπίς ἀκαταίσχυντε, τῶν πεποιθότων εἰς σέ, ἡ μόνη κυήσασα, ὑπερφυῶς ἐν σαρκί, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· τοῦτον σὺν τοῖς Ἁγίοις, Ἀποστόλοις δυσώπει, δοῦναι τῇ οἰκουμένῃ, ἰλασμόν καὶ εἰρήνην, καὶ πᾶσιν ἡμῖν πρὸ τέλους βίου διόρθωσιν.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἀδιστάκτω τῇ πίστει ὁ Ἀθλοφόρος Χριστοῦ, τῶν τυράννων τὰ θράση καταβαλὼν ἀνδρικῶς, ἀθλητικῶς τὸν πονηρὸν κατεπάλαυσε· καὶ τῶν βασάνων ἀμοιβήν, τὴν τῶν θαυμάτων παροχήν, ἐδέξατο ἐκ τοῦ μόνου, Θεοῦ τοῦ ἀγωνοθέτου· ᾧ καὶ πρεσβεύει ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος· χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ ἀπειρόγαμε· ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν Ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλίπτῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Τὸν συμπαθέστατον, Κυρίου Μάρτυρα, ἐκδυσωποῦμέν σε πιστῶς Δημήτριε, ῥῦσαι ἡμᾶς παντοδαπῶν, κινδύνων ἐπερχομένων· ἴασαι ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σωμάτων τὰ τραύματα· θραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν Ἁγίε· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν, ὅπως αἰεὶ σε δοξάζωμεν.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεομακάριστε, Μήτηρ ἀνύμφευτε, τὴν ἀσθενοῦσάν μου, ψυχὴν θεράπευσον, ὅτι συνέχομαι πολλοῖς, ἐν παισίμασι Θεοτόκε· ὅθεν καὶ κραυγάζω σοι, στεναγμῶ τῆς καρδίας μου· Δέξαι με πανάχραντε, τὸν πολλὰ ἀμαρτήσαντα, ἵνα ἐν παρῶρῃσία κραυγάζω σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

* * *

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἀντίφωνον Α΄.

Ἦχος β̣ Βου ζ̣

Ε κ νε ο τη το ο ο ος μϑ πο ο ολ λα α α πο
λε ε μει με ε πα α α θη η ^{Δι} ^{β̣} ^{ζ̣} αλλ α αυ
^{Ββ} τος α αν τι ι λα α α βϑ ϑ ϑ και σω ω ω σον
Σω ω τη η η ρ μϑ ϑ ^{β̣} ^{ζ̣}

Ο ι μι σϑ ϑν τεϑ Σι ω ω ων αι αι σχυ υν
^{Ββ} ^{β̣} ^{ζ̣} θη η η τε ε ε ε ε α πο ο τϑ
^{Πα} ^{β̣} ^{ζ̣} Κυ υ ρι ι ι ϑ ϑ ως χο ο ο ο ο ορ
^Μ ^{β̣} ^{ζ̣} ^Ζ ^{Ββ} το ο ο ο ος γαρ πυ υ ρι ι ι ι ι ε ε
σε ε ε σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι

^{β̣} ^{ζ̣} οι

Δ ^{β̣} ^{ζ̣} ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι ι
ω Πνε ευ μα α τι ι ^{β̣} ^{ζ̣}

Α ^{β̣} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ
^{Δι} ^{β̣} ^{ζ̣} ^Δ ^{β̣} ^{ζ̣} ^{β̣} ^{ζ̣} χη ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ σει

υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ υ νε ε ε ται

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι

ι ι ι Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην

Α γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ ζει

τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει ει

ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο ο ον

τα α α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι ι ι

ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι α αν

Προχείμενον.

Ἦχος Βου

Ι αυ μα στο ος ο Θε ος εν τοις Α γι οις αυ

τς

Εν εκ κλη σι αις ευ λο γει τε τον Θε ον

Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ

Η αυ μα στο ος ο Θε ος εν τοις Α γι οις αυ
τς

Ε πι τον Ισ ρα ηλ η με γα λο προ πει α
αυ τς και η δυ να μισ αυ τς εν ταις νε φε

λαις

Η αυ μα στο ο ος ο Θε ε ο ο ος εν τοις Α
γι ι οις α αυ τς υ υ υ υ υ υ υ υ
* * *

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι - θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ζ' πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον Δ

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (κα' 12-19).

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεύς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσιν γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέτε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἣ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ θριξὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται· ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με

ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι-Θ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις τῶ σὸ Α γι ι ὄ πρε σβει αις ε λε η μον ε ξα

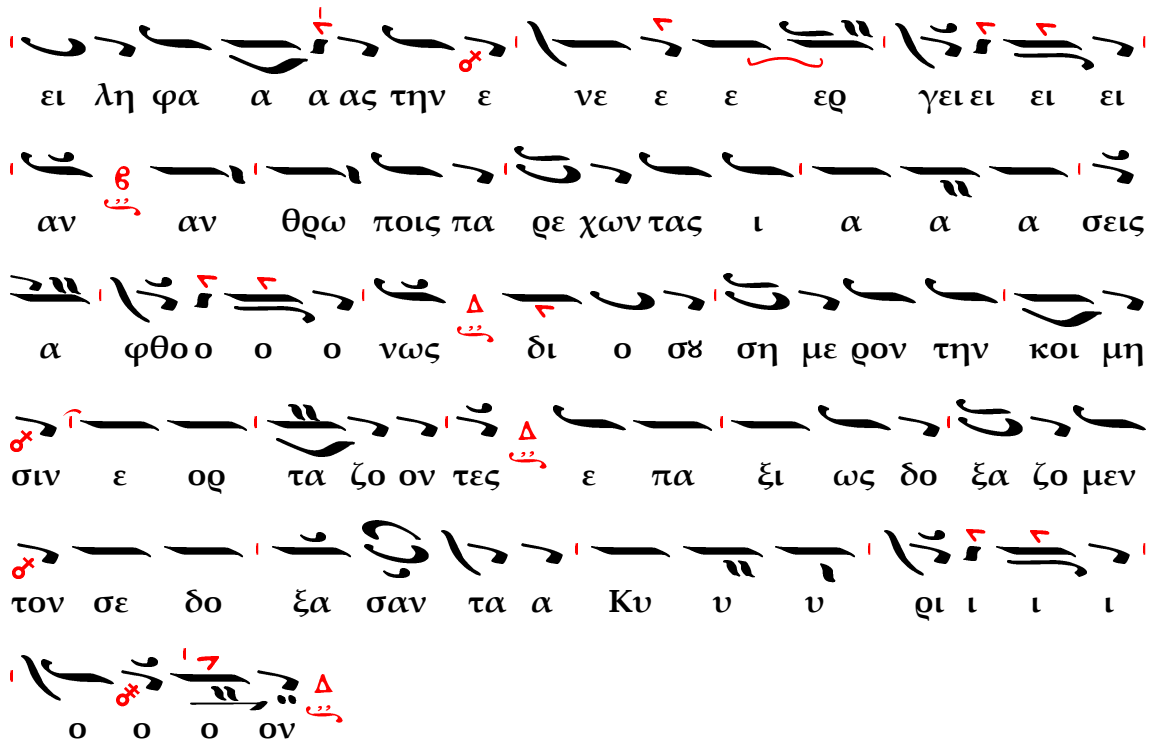
λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην ^Ζ Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε
η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα
των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

^Δ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ ^Δ
Ε^{Δι} ις τα υ περ κο σμι α σκη νω μα α τα το πνευ
μα σθ Δη μη τρι ε μαρ τυς σο ο φε ^Δ Χρι στος ο Θε
ος προ ο ση κα α α το α μω ω ω μη η η η
τον ^θ συ γαρ της Τρι α δος γε γονας υ πε ε ερ μα
χος ^Δ και εν στα δι ω αν δρει ως ε να α θλη
η η σας ^Δ ως α δα α α μας στε ερ ρο ο ο ος
λογ χευ θεις δε την πλευ ραν την α κη ρα τον σθ παν σε
βα α α σμι ε ^Δ μι μδ με ε νος τον ε πι
ξυ λδ ς ς τα α α νυ θε εν τα ^Δ εις σω τη
ρι αν παν τος τδ ς κο ο ο σμδ ^Δ των θαν μα των

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Εἶτα ἀναγινώσκονται ἢ ψάλλονται οἱ Κανόνες, ὁ μὲν τοῦ Σεισμοῦ μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς σ', οἱ δὲ δύο τοῦ Ἁγίου εἰς η'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Σεισμοῦ, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

ᾠ Χριστέ, τῆς γῆς τὸν κλόνον παῦσον τάχος. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. ᾠχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνησι, τὸν διώκτην Φαραῶ, καθορῶν ποντούμενον, Θεῷ ἐπινίκιον ᾠδὴν ἐβόα ἄσωμεν. (δίς)

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὡς φοβερὰ ἡ ὀργή σου, ἐξ ἧς ἡμᾶς, ἐλυτρώσω Κύριε, μὴ συγχώσας ἐν τῇ γῆ, ἅπαν τὸ ἀνάστημα ἡμῶν· εὐχαρίστως σε διὸ ἀεὶ δοξάζομεν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χαίρων ἀεὶ καθ' ἐκάστην τῇ παντελεῖ, διορθώσει Δέσποτα, ὡς περ φύλλον εὐτελές, διασεῖεις ἅπασαν τὴν γῆν, εἰς τὸν φόβον σου πιστοὺς στηρίζων Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥῦσαι σεισμοῦ βαρυτάτου πάντα ἡμᾶς, καὶ μὴ δώῃς Κύριε, ἀπολέσθαι παντελῶς, τὴν κληρονομίαν σου πολλοῖς, παροργίζουσαν κακοῖς σὲ τὸν μακρόθυμον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκετικῶς σοι βοῶμεν Μῆτερ Θεοῦ, τὰ συνήθη σπλάγχνα σου, ἐπὶ πόλιν καὶ λαόν, συμπαθῶς δεικνύουσα σεισμοῦ, βαρυτάτου, καὶ φθορᾶς ἡμᾶς ἀπάλλαξον.

Τοῦ Ἁγίου πρῶτος Κανῶν, ἔχων Ἀκροστιχίδα·

Τῷ καλλινίκῳ προσλαῶ Δημητρίῳ.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ῥδὴ α΄. Ῥχος δ΄. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν θεῖον, τοῦ μαρτυρίου στέφανον, ἀναδησάμενος, περὶ Θεὸν χορεύεις ἀστραπαῖς, ταῖς ἐκεῖθεν λαμπόμενος, καὶ φωτισμοῦ πληρούμενος, Μάρτυς αἰοῖδιμε Δημήτριε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ὄντα, τῆς ἀληθείας Μάρτυρα, καὶ μέχρις αἵματος, ἠγωνισμένον μάκαρ καρτερῶς, σταθηράν τε τὴν ἔνστασιν, πρὸς τοὺς ἀγῶνας δείξαντα, σὲ ὁ Δεσπότης προσεδέξατο.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κακίας, τὸν εὐρετὴν κατέρροαξας, πρὸς γῆν Δημήτριε, μαρτυρικῆ σου λόγχῃ καθελὼν, θεϊκῆς ἀγαθότητος, ταῖς ὑπὲρ νοῦν δυνάμεσιν, εἰς τοῦτο μάκαρ δυναμούμενος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμήτωρ, καθ' ὃ Θεὸς τὸ πρότερον, ὑπάρχων γέγονε, τὸ καθ' ἡμᾶς ἀπάτωρ ὁ ἐκ σοῦ, Θεοτόκε πανύμνητε, σάρκα λαβὼν καθ' ἔνωσιν, τὴν ὑπὲρ λόγον καὶ διάνοιαν.

Δεύτερος Κανῶν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Μύρω νοητῷ προσπλακεῖς, μύρον γίνῃ.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· Φιλοθέου.

Ποίημά ἐστιν οὗτος τοῦ ἀγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κυρίου Φιλοθέου, ὑπόθεσιν ἔχων ἐγκωμίων ὁμοῦ καὶ δεήσεως εἰς τὸ ἱερὸν αὐτοῦ μύρον.

Ῥδὴ α΄. Ῥχος ὁ αὐτός. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μερίς μου Δημήτριε, καὶ δόξα θεία γεγέννησαι· τῆς μάνδρας γὰρ πρόβατον, κἀγὼ τῆς φίλης σου· διὸ δέξαι μου, τὸν ὕμνον στεφηφόρε, κροτοῦντα τοῦ μύρου σου, τὴν χάριν σήμερον.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπῆλθες Δημήτριε, λαμπρῶς Μαρτύρων τὸ στάδιον, ἐλαίῳ ἀλείψας σου, τῶν ἀρετῶν τὴν ψυχὴν· καινῷ τρόπῳ δέ, πεσῶν νικᾶς γενναῖε· καὶ μύρου τὸ σῶμά σου, κρήνην ἀνέδειξας.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥευμάτων βορβόρου με, καὶ δυσωδίας Δημήτριε, ἀπόσμηξον δέομαι, τῶν ἀκαθάρτων παθῶν· καὶ τῷ μύρῳ σου, λαμπρῶς

εὐωδιάσας, Χριστοῦ μύρου ποίησον, ἄξιον σκῆνωμα.

Δόξα.

Ὡς μύρον μὲν ἔφησε, Δαυΐδ ὁ θεῖος ἐν Πνεύματι, τὴν ἔνωσιν ἔνδοξε, τῶν ἀδελφῶν τὴν τερπνὴν· τὰ δὲ μύρα σου, σοφὴ τὴν νέαν κτίσιν, συνάγει πρὸς ἔνωσιν, μύρου τοῦ κρείττονος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Φανείσαν Πανάμωμε, μύρου τοῦ θείου ἀλάβαστρον, καὶ σκεῦος ἐξαίρετον, τῆς εὐωδίας Χριστοῦ, ἱκετεύω σε, παθῶν τῆς δυσωδίας, βορβόρου τε λύτρωσαι, τῆς ἀμαρτίας με.

Τοῦ Σεισμοῦ. Ὡδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου Ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ γῆ μαστίζεται ἡμῶν, κακῶς διαχειμένων, καὶ αἰεὶ τὴν ὀργὴν σου, συγκινούντων καθ' ἡμῶν, οἰκτίρμον παμβασιλεῦ· ἀλλὰ φεῖσαι, Δέσποτα τῶν δούλων σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Συσσείσας Κύριε τὴν γῆν, ἐστερέωσας πάλιν, νουθετῶν ἐπιστρέφων, τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν, στηρίζεσθαι ἐν τῷ σῶ, θείῳ φόβῳ, θέλων ὑπεράγαθε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Γεννώσας θάνατον πικρόν, καὶ σεισμοὺς βαρυτάτους, καὶ πληγὰς ἀνηκέστους, ἀμαρτίας ἀδελφοί, ἐκφύγωμεν καὶ Θεόν, μετανοίας, τρόποις ἐκμειλίξωμεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ μόνη οὔσα ἀγαθή, τὸν πανάγαθον Λόγον, ἐκτενῶς ἐκδυσώπει, τῆς παρούσης τοῦ σεισμοῦ, ῥυσθῆναι πάντα ὀργῆς, Θεοτόκε, ἄχραντε δεόμεθα.

Τοῦ Ἁγίου.

Πρῶτος Κανὼν. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λελόγισται παρ' οὐδέν, τὸ τῶν τυράννων παρὰ σοὶ πρόσταγμα· τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον γάρ, πάντων Ἀθλοφόρε προέκρινας.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λυχνία φωτοειδής, τοῦ Μαρτυρίου ἐν σκηνηῇ γέγονας, θείῳ φωτὶ λάμπουσα, Μάρτυς ἀθλοφόρε Δημήτριε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰώμενος τὴν μορφήν, τὴν σαθρωθεῖσαν τῶν βροτῶν Πάναγνε, ταύτην ἐκ σοῦ ἐνδύεται, μείνας ὄπερ ἦν ὁ φιλόνητος.

Δεύτερος Κανών. Τους σους ύμνολόγους.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ναμάτων ἐπέβης ζωηρῶν, Βαπτίσματι θείῳ καθαρθεῖς· αἷματι δὲ λουσάμενος, μαρτυρικῶ Δημήτριε, κρᾶσιν καινὴν τετέλεκας, πηγὴ τῶν μύρων γενόμενος.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ μέγας φρουρὸς Θεσσαλονίκης, ὡς μέγας Κυρίου ποταμὸς, τέρπεις λαμπρῶς τὴν πόλιν σου, τοῦ μύρου τοῖς ὀρμήμασιν· ὡς θεῖα δὲ σκηνώματα, καθαγιαζεις τὰ σύμπαντα.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ πόλις σου Μάρτυς ὡς περ κρήνη, ναμάτων ὀράται ζωτικῶν, ὡς ῥεύματα τὰ μύρα σου, ποταμηδὸν προχέουσα, θαλάσσης τῶν αἰρέσεων, καὶ τῶν παθῶν κατακλύζοντα.

Δόξα.

Τὸ μύρον Χριστὸς ἐν τῇ ψυχῇ σου, Δημήτριε ῥεῦσαν νοητῶς, ὡς χεῖλεσι σοῖς μέλεσι, μύρου πηγὴν ἐξέχεε, τῆς χάριτος τοῦ Πνεύματος, σεπτὸν δεικνύων σε σκῆνωμα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἰδοῦ, ἡ Παρθένος ἀνακράζει, τῷ πάντων Δεσπότη καὶ Υἱῷ· Καλὸς εἶ ὁ Νυμφίος μου, ἰδοῦ καλὸς ὠραῖός τε· εἰς τὴν ὁσμὴν τοῦ μύρου σου, σπουδῆ δραμοῦμαι ὀπίσω σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εὐσεβείας τοῖς τρόποις καταπλουτῶν, ἀσεβείας τὴν πλάνην καταβαλὼν, Μάρτυς κατεπάτησας, τῶν τυράννων τὰ θράση· καὶ τῷ θείῳ πόθῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, εἰς χάος ἐβύθισας· ὅθεν ἐπαξίως, ἀμοιβὴν τῶν ἀγώνων, ἐδέξω τὰ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, Ἀθλοφόρε Δημήτριε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. **Ἔτερον τοῦ Ἁγίου.**

Βασιλεῖ τῶν αἰώνων εὐαρεστῶν, βασιλέως ἀνόμου πᾶσαν βουλήν, ἐξέκλινας ἔνδοξε, καὶ γλυπτοῖς οὐκ ἐπέθυσας· διὰ τοῦτο θῦμα, σαυτὸν προσενήνοχας, τῷ τυθέντι Λόγῳ, ἀθλήσας στερρότατα· ὅθεν καὶ τῇ λόγχῃ, τὴν πλευρὰν ἐξωρύχθης, τὰ πάθη ἰώμενος, τῶν πιστῶς προσιόντων σοι, Ἀθλοφόρε Δημήτριε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τοῦ Σεισμοῦ.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς ἐπελθούσης σου ὀργῆς ἀφορήτου, ὅτι ἠλέησας ἡμᾶς καὶ ἐρρύσω, φιλανθρωπίας πέλαγος δεικνύων Χριστέ, νῦν εὐχαριστοῦμέν σοι, παιδευθέντες ἐκκλίνειν, ἀπὸ τῶν κακῶν ἡμῶν, τῶν ἡμᾶς θανατούντων. Ἄλλ' ἐπιβλέψας οἴκτειρον ἡμᾶς, ταῖς ἰκεσίαις Σωτῆρ τῆς τεκούσης σε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου Δημητρίου.

Κοντάκιον. Αὐτόμελον. Ἦχος β΄.

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ρείθροις Δημήτριε, τὴν Ἐκκλησίαν Θεὸς ἐπορφύρωσεν, ὁ δούς σοι τὸ κράτος ἀήττητον, καὶ περιέπων τὴν πόλιν σου ἄτρωτον· * αὐτῆς γὰρ ὑπάρχεις τὸ στήριγμα.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦτον τὸν μέγαν, πάντες συμφώνως οἱ πιστοὶ συνελθόντες, ὡς ὀπλίτην Χριστοῦ καὶ Μάρτυρα τιμήσωμεν, ἐν ὧδαῖς καὶ ὕμνοις ἀναβοῶντες τῷ Δεσπότη καὶ Κτίστῃ τῆς οἰκουμένης· Ῥῦσαι ἡμᾶς τοῦ σεισμοῦ τῆς ἀνάγκης Φιλάνθρωπε, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων Μαρτύρων· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζομεν, τοῦ ῥυσθῆναι κινδύνων καὶ θλίψεων· ὅτι * σὺ ὑπάρχεις ἡμῶν τὸ στήριγμα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου καὶ θαυματουργοῦ.
(†306)

Στίχ. Δημήτριον νύττουσι λόγχοι, Χριστέ μου,

Ζηλοῦντα πλευρᾶς λογχοτύκτου σῆς πάθος.

Εἰκοστῇ μελίαι Δημήτριον ἕκτη ἀνεῖλον.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν βασιλέων, ἐκ τῆς Θεσσαλονικέων ὀρμώμενος πόλεως, εὐσεβῆς ὢν ἄνωθεν καὶ τῆς εἰς Χριστὸν διδάσκαλος πίστεως. Ἐπιδημήσαντος δὲ τοῦ Μαξιμιανοῦ τῆ Θεσσαλονικέων, κατεσχέθη ὁ Ἅγιος, ὡς τῆ εὐσεβείᾳ διαβόητος. Σεμνυνομένου δὲ τοῦ βασιλέως ἐπὶ τινι ἀνδρὶ, Λυαίῳ τοῦνομα, καὶ προτρεπομένου τοὺς τῆς χώρας ἐξελεῖν καὶ διαγωνίσασθαι πρὸς αὐτόν, (ἦν γὰρ ὁ Λυαῖος μεγέθει σώματος καὶ ῥώμῃ τοὺς κατ' αὐτόν ὑπερβάλλων)· νεανίας τις, τὴν πίστιν χριστιανός, τοῦνομα Νέστωρ, προσελθὼν τῷ ἁγίῳ Δημητρίῳ, ὄντι ἐν τῇ φρουρᾷ, ἔφη· «Δοῦλε τοῦ Θεοῦ, βούλομαι συμπλακῆναι τῷ Λυαίῳ· ἀλλὰ εὐξαι ὑπὲρ ἐμοῦ». Ὁ δέ, τῷ σημείῳ τοῦ Σταυροῦ κατασφραγίσας τὸ μέτωπον αὐτοῦ, «Καὶ τὸν Λυαῖον, φησί, νικήσεις καὶ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρήσεις». Τούτοις ὁ Νέστωρ τοῖς ῥήμασι θαρρόησας, ἀντέστη τῷ Λυαίῳ καὶ τὴν ἀλαζονείαν αὐτοῦ κατέβαλεν, ἀποκτείνας αὐτόν.

Διὰ τοῦτο ὁ βασιλεὺς αἰσχυνθεὶς, ἐπεὶ καὶ ἐρευνήσας τὸ πρᾶγμα ἔμαθεν, ἐν ᾧ ἐφυλάττετο τόπῳ, λόγχαις τὴν πλευρὰν διαπαρῆναι ἐκέλευσε τὸν ἅγιον Δημήτριον πρῶτον, ὡς αἴτιον γενόμενον τῆς τοῦ Λυαίου σφαγῆς· καὶ τούτου γενομένου, εὐθέως ἀφῆκεν ὁ Ἅγιος τὴν ψυχὴν, πολλῶν θαυμάτων καὶ ἰάσεων παραδόξων μετὰ τὴν τελευταίαν γενόμενος ποιητής. Εἶτα, τῇ τοῦ βασιλέως κελεύσει, καὶ ὁ ἅγιος Νέστωρ ἀπετημήθη τὴν κεφαλὴν.

Ἐκ τοῦ Μεταφραστοῦ

Εἶχε μὲν τὰ τοῦ Μάρτυρος οὕτω καὶ ὁ νεκρὸς αὐτοῦ κατὰ γῆν ἔρριπτο. Μετὰ δὲ ταῦτα τινὲς τῶν φιλοχρίστων, τὸ τίμιον ἀνελόμενοι λείψανον, εὐλαβῶς περιστέλλουσιν· εἶτα καὶ κόνιν περιβαλόντες ἐν αὐτῷ, εὐλαβῶς θάπτουσι καὶ θεοφιλῶς. Εἷς δὲ τις τῶν οἰκετῶν τοῦ Ἁγίου, παρεστῶς αὐτῷ, ὅτε τὴν μακαρίαν σφαγὴν ὑφίστατο καὶ ὡς οἶόν τε τὸ ἱερὸν ἐκείνο αἷμα εἰς τὸ θεῖον τοῦ Μάρτυρος ἀνελόμενος ἐπώμιον, ἀλλὰ καὶ ὄν ἐφόρει κατὰ χεῖρα δακτύλιον, τῷ μαρτυρικῷ αἵματι καὶ τοῦτον περιχρίσας, πολὺ τι χρῆμα τεραστίων εἰργάζετο δι' αὐτοῦ, ὡς πλήρη γενέσθαι τῆς τοιαύτης φήμης τῶν τεραστίων τὴν πόλιν Θεσσαλονικέων ἅπασαν. Ὅθεν οὐδὲ εἰκὸς ἦν ταῦτα, οὔτε Μαξιμιανὸν λαθεῖν οὔτε τὸν φθόνον ὑπενεγκεῖν· καὶ διὰ τοῦτο χειροῦται παραυτίκα ὁ θαυμάσιος οὗτος οἰκέτης, Λοῦπος τοῦνομα, καὶ ἀναιρεῖται.

Χρόνου δὲ παραρρέοντος καὶ τῶν σημείων διατρεχόντων, Λεόντιος τις ἀνὴρ, τὴν τε δόξαν λαμπρὸς, τὴν τε πρὸς Χριστὸν πίστιν μάλα θερμὸς, νόσῳ βαρυτάτῃ κάτοχος γίνεται, ὡς τὸν θάνατον χρῆμά τι νομίζειν ἐπιεικῶς ποθεινότατον· καὶ ἐπεὶ ἰατροὶ μὲν φανερῶς ἠττῶντο, τὸ δὲ πάθος διὰ παντὸς ἤκμαζε, πρὸς τὸν θεῖον τοῦ Μάρτυρος καταφεύγει ναόν· καὶ εὐθύς, ἅμα τῇ καταθέσει τοῦ νοσοῦντος καὶ ἡ τοῦ Μάρτυρος διὰ τῶν ἐκείνου χειλέων ἀνάκλησις καὶ ἡ τοῦ νοσήματος εὐχερὴς ἀπόθεσις ἠκολούθησεν. Οὕτω ταχέως ὁ Λεόντιος τῆς θεραπείας τυχών, ταχεῖαν καὶ αὐτός, ὡς εἶχε, τὴν ἀμοιβὴν ἀποδίδωσι· καὶ τὸν μικρὸν οἰκίσκον, ὃς τὸ ἱερὸν εἶχε τοῦ Μάρτυρος σῶμα, ἐπὶ βραχέως κομιδῇ τοῦ στενοῦ τοῦ σχήματος ὄντα, τοῖς περιβόλοις τε τοῦ λουτροῦ καὶ τοῦ σταδίου ἀπειλεγμένον καταστρέψας αὐτός, ναὸν ἐν τῷ ἄστει Θεσσαλονίκης ἐξ αὐτῶν ἐδείματο τῶν κρηπίδων· ὃς καὶ νῦν ὁράται μέσον τοῦ σταδίου καὶ τοῦ δημοσίου λουτροῦ κάλλιστα διηρημένος.

Μέλλων δὲ ὁ φιλευσεβῆς οὗτος ἀνὴρ καὶ πρὸς τὸ Ἰλλυρικὸν ἀπιέναι, ἔνθα καὶ τὴν τοῦ ἐπάρχου ἀξίαν διεῖπε καὶ τινα τῶν μερῶν τοῦ ἱεροῦ σώματος λαβεῖν βουληθεὶς, ὡς τε κάκεισε ναὸν τῷ εὐκλεεῖ Μάρτυρι ἀνεγεῖραι, οὐκ ἔσχε συνευδοκοῦντα τὸν Ἅγιον· ἀλλὰ νυκτεριναῖς αὐτὸν ἐπιφανείαις εἴργει τοῦ ἐγχειρήματος. Διὰ ταῦτα καὶ τὸν δεῦτερον ἔρχεται πλοῦν, ὃ λέγεται, τὴν χλαμύδα τοῦ Μάρτυρος σεπτοῖς αἵμασι τοῖς ἐκείνου πεφοινιγμένην καὶ τι τοῦ ἐπωμίου λαβὼν (ὃ σύνηθες ὠράριον ὀνομάζουσιν) καὶ κιβωτῷ τιμῆα τὰ ἀληθῶς τίμια καταθέμενος, οὕτω τῷ Μάρτυρι μὲν τὸν πόθον ἀφοσιοῖ, ἑαυτῷ δὲ τὴν μεγίστην περιποιεῖται ἀσφάλειαν.

Ἀμέλει καὶ τὴν ἐπὶ τὸ Σίρμιον, ὥρα χειμῶνος, διαβαίνειν μέλλων, ἤδη παρὰ ταῖς ὄχθαις τοῦ Ἰστρου γενόμενος, ἐπεὶ μέγα τὸ ρεῖθρον ἐξαῖρον ἦν, ἐν ἀθυμίαις ἦν ὁ ἀνὴρ. Ἐπιφανεῖς οὖν ὁ θεῖος Δημήτριος, «Πᾶσαν ἀθυμίαν, ἔφη, πόρρω θέμενος τῆς ψυχῆς, ὃ ἐπιφέρεις κατὰ χεῖρας ἔχων, διάβηθι τὸν ποταμὸν ἀδιστακτῶς»· πείθεται τῷ φανέντι ὁ ἔπαρχος· καὶ ἔωθεν, τοῦ ὀχήματος ἐπιβάς, ἐχώρει διὰ τοῦ ρεῖθρου κατὰ χεῖρας τὴν σορὸν ἔχων, ἡσυχῇ τοῦ ρεύματος ὑποχωροῦντος αὐτῷ. Οὕτως οὖν ἀβλαβῆς διελθὼν καὶ

πρὸς τῷ Σιρμίῳ γενόμενος, τὴν ἱερὰν ἐκείνην σορὸν μετὰ τοῦ ἐν αὐτῇ θησαυροῦ τῷ παρ' αὐτοῦ καινουργηθέντι ναῶ τῷ Μάρτυρι δίδωσι. Πολλῶν δὲ θαυμάτων δηλαδὴ καὶ ἰάσεων καὶ παρ' αὐτὴν γε τὴν ὁδὸν πλείστοι τῆς ἀγιαστικῆς ἐκείνης φερομένης χλαμύδος ἀπήλαυσαν.

Καὶ Μαριανὸν τὸν ἑπαρχὸν τῶν Ἰλλυριῶν, ἔλκει πονήρῳ βληθέντα ἀπὸ κεφαλῆς ἕως ποδῶν, ἀπειρηκότων καὶ τῶν ἰατρῶν, ταύτης τῆς νόσου ἀπήλλαξεν, ἐλθόντα πρὸς τὸν τοῦ Ἁγίου ναόν, καθὼς ὁ Ἅγιος αὐτῷ ἐνετείλατο. Καὶ ἕτερον ἄνθρωπον, τῷ τῆς αἰμορροΐας πάθει κατεσχημένον, παραδόξως ἰάσατο. Καὶ ἄλλον δαιμονιῶντα. Καὶ τὴν μεγαλόπολιν Θεσσαλονίκην ὑπὸ τῶν βαρβάρων πολιορκουμένην ἐρρύσατο.

Καὶ τὸν Ἐπίσκοπον Ἄφρων, οὗς Ἑλληνες Φοινίκης ἀποίκους ἀναγράφουσι, αἰχμαλωσίας τῆς ἀπὸ τῶν βαρβάρων ἐλυτρώσατο, τούτῳ ἐπιφανεῖς καὶ τῶν περικειμένων αὐτῷ δεσμῶν λύσας αὐτὸν καὶ μέχρι Θεσσαλονίκης αὐτὸν ὀδηγήσας. Τοῦ δὲ Ἐπισκόπου εἰς Ἀφρικὴν παραγενομένου καὶ ναὸν τῷ Μεγαλομάρτυρι δειμαμένου Δημητρίῳ καὶ περὶ κιβωτίου καὶ ἄμβωνος διανοουμένου, ὁ Ἅγιος οὐκ ἠμέλησεν, ἀλλὰ γε τῷ Ἐπισκόπῳ κατ' ὄναρ φανεῖς, «Τὸ πλοῖον, φησί, τὸ νυνὶ προσχὸν τῷ λιμένι, ὅσα σοι διὰ φροντίδος τῶν μαρμάρων ἐστίν, ἐπιφέρεται· κἀκτούτων βουλομένῳ σοι τὰ τῆς χρείας προσπορισθήσεται». Τῷ δὲ Ἐπισκόπῳ ἐντυχόντι τῷ ναυκλήρῳ καὶ τοῦ σκοποῦ ἀποτυχόντι, πάλιν ὁ Ἅγιος αὐτῷ ἐμφανίζεται καὶ φησί, τοῦ πλοίου τῇ πρῶρᾳ ἐναποκεῖσθαι τὰ μάρμαρα, ἕκαστον ἐξονομάσας, ὡς εἶχεν εἶδους καὶ σχήματος. Ἐπ' ὀνόματι δὲ τοῦ ἀδελφοῦ καὶ συμμάρτυρος Βίκτωρος ὠνηθῆναι· αὐτῷ δ' ἐκείνον ταῦτα δωρήσασθαι νῦν, ὡς κατὰ τὴν Βασιλίδαν τῆς τούτων χρείας εὐρεθείσης ἐκείνῳ καὶ πληρωθείσης· ἀνειπεῖν τε ταῦτα τῷ τῆς νεῶς ἀφηγουμένῳ σαφῶς, οὕτω τε πείσαι καὶ λήψεσθαι, ὃ δὴ καὶ γέγονε.

Τῇ δὲ πόλει Θεσσαλονίκη ἔλυσε καὶ λιμὸν καὶ λοιμὸν, τοῖς λιμέσιν ἐπιφοιτῶν καὶ τοῖς ναυτικοῖς ἐμφανιζόμενος, καταίρειν ὡς τάχιστα παρὰ ταύτην κατεπισκήπτων· πρὸς τοῦτο καὶ ὀφθαλμοφανῶς δηλαδὴ καθορώμενος καὶ ἐπὶ πολὺ προπορευόμενος τῶν νηῶν καὶ πεζεύων τὸ πέλαγος.

Τοῦ δὲ αἰοιδίμου βασιλέως Ἰουστινιανοῦ, τοῦ ἐπ' ὀνόματι τῆς ἐνυποστάτου τοῦ Θεοῦ Λόγου Σοφίας οἰκοδομήσαντος τὸ θεουργὸν καὶ ἀμώμητον (ἴσ. ἀμίμητον) ἔργον, καὶ τὰ ἀπ' αἰῶνος ἅπαντα ἐκεῖσε ἀποκρύψαι ζητοῦντος, μέρος τι τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου αὐτῷ μετακομισθῆναι βουληθέντος καὶ τῶν παρ' αὐτοῦ ἀποσταλέντων τεχνιτῶν τοῦ ἔργου ἐχομένων καὶ τῇ μαρτυρικῇ καὶ θεοτιμῆτῳ σορῶ τοῦ Μάρτυρος ἐγγισάντων, πῦρ ἀθρόον φωτοβολοῦν παρὰ τὴν τιμίαν καθωράθη σορὸν· καὶ φλόξ ἐκεῖθεν ἐξαλλομένη, κατὰ στόμα τούτοις προσυπαντᾷ, περαιτέρω προβῆναι ἐξείργουσα. Φωνή τε ἐκ τοῦ πυρός, τὸ ἐξάισιον καὶ τεραστικὸν διηγηθεῖσα τρανώς, ἔφη «Παύσασθε περαιτέρω πειράζοντες»· ἀφ' ὧν ἄρδην καταπλαγέντες, τῷ ἐδάφει τὰς ὄψεις κατέμιξαν. Χοῦν δὲ μόνον ἐκεῖθεν λαβόντες, ἀνῆλθον· οὐδὲ τὸ μὲν ἥμισυ τῷ ἱερῷ ἐθησαύρισαν σκευοφυλακίῳ, τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ τῷ βασιλεῖ εἰς ἀγιασμὸν ἐξαπέστειλαν, τὰ συμβεβηκότα καὶ εἰρημένα σημάναντες.

Ὁ αἰεὶ δὲ βασκαίνων τοῖς ἀγαθοῖς διάβολος πειρᾶται ποτὲ τῶν καιρῶν τὴν μεγαλόπολιν Θεσσαλονίκην ἐχθροῖς παραδοῦναι τρόπῳ τοιῶδε. Ἐμπρησμὸν κατασκευάζει τοῦ κιβωτίου ἐν αὐτῷ τῷ ναῶ. Ἐν ὅσῳ δὲ ὁ ἐμπρησμὸς ἐνηργεῖτο, φθάνει καὶ τὸ τῶν Σθλαβίνων ὠμότατον ἔθνος καὶ πρὸ ὀλίγων

σταδίων τῆς πόλεως, λάθρα κατεστρατοπέδευσε, τοῦ πονηροῦ Σατάν τοῦτο προκινήσαντος. Τοῦ δὲ λαοῦ συναθροισθέντος ἐπὶ τῷ ἐμπρησμῷ, δείσας ὁ τὴν φροντίδα τῶν ἱερῶν ποιούμενος τοῦ ναοῦ, μὴ ὁ ἄργυρος τοῦ κιβωτίου, ὃς ἦν διατακεῖς τῷ πυρί, τῷ ἐδάφει ἐπιλιμνάζων, τῷ ὄχλῳ παραπόληται· «ὦ φίλοι τε καὶ ἀγχιστεῖς, ἐξεβόησεν, ἐπὶ τὸ τεῖχος πολέμοιοι καὶ ἤδη τοῦ ἀπορύττειν ἀπάρχονται»· διασκεδάσαι τῷ λόγῳ τὸ πλῆθος ἐκμηχανώμενος, ὡς τε περισῶσαι τὸν ἄργυρον. Τὸ δὲ ἦν ἄρα τοῦ Ἁγίου ἐπίπνοια. Πιστῷ γὰρ ὄντι πιστεύσαντες τῷ ἀνδρὶ καὶ παραυτίκα τοῖς τείχεσι προσφοιτήσαντες ἅπαντες, εὔρον τοὺς πολεμίους τὰς ἐλεπόλεις ἤδη τοῖς τείχεσι προσερείδοντας. Ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς ἤδη τοῦ πυρὸς οὐχ ἦττον κατὰ τῆς πόλεως τρέχοντας ἀπεσόβησαν, εἰς συμμαχίαν τὸν Ἁγίον προσκαλούμενοι.

Μετὰ δὲ ταῦτα καὶ τοῦ πυρὸς σβεσθέντος, ὁ Ἱεροφύλαξ πᾶσι διεφανέρωσε τὸ θαῦμα τοῦτο, λέγων, ὡς οὐκ εἰδήσει τῆς τῶν πολεμίων ἐφόδου, περιποιήσει δὲ τοῦ Ἁγίου διὰ τὸ τὸν ἄργυρον μὴ διασκεδασθῆναι ὑπὸ τοῦ λαοῦ, σοφιζόμενος τοῦτο ἀνεῖπεν. Ἐξ οὗ δὴ πάρεστι σαφὲς τοῖς ὀρθῶς κρίνειν ἐπισταμένοις καὶ συνιέναι θείας οἰκονομίας, ὡς προμηθεῖα τοῦ Ἁγίου, τῆ τοῦ ἐχθροῦ κεφαλῇ περιτρέποντος τὰς αὐτοῦ μηχανάς, κακῶ τὸ κακὸν ἐξιάθη καὶ διὰ μὲν τῆς πυρκαϊᾶς τὸν λαὸν διεγείραντος· διὰ δὲ τῆς τοῦ πυρὸς ἀποσβέσεως τοῦτον σθενώσαντος, διὰ δὲ τῆς ἐμπνευσθείσης τῷ Ἱεροφύλακι σωτηριώδους φωνῆς, τῆς τοῦ ἔθνους μὲνύσεως, τὸ τεῖχος καὶ τὴν πόλιν σοφῶς ἄγαν καὶ συμπαθῶς διασώσαντος.

Ἰλλούστριος δὲ τις (κατὰ τὴν Ἑλλάδα φωνὴν πρωτοσπαθάριος), τῷ τοῦ Ἁγίου προσεδρεύων ναῶ, ἐργάτης τῆς ἀρετῆς ἐγνωρίζετο. Οὗτος ἔφη, κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ ἐπὶ Μαυρικίου βασιλέως τῶν Ἀβάρων πολέμου, τεθεᾶσθαι δύο ἄνδρας, εἶδει καὶ μεγέθει διαπρεπεῖς καὶ οἴους ἐν προσώπῳ βασιλέως τιμᾶσθαι καὶ παρίστασθαι, ἐπεισιόντας μὲν τοῦ νεῶ ἔξωθεν, πρὸς δὲ τὸ λεγόμενον Τρίβολον διαγενομένους, (ἀρχὴ δὲ τοῦτο τῆς πρὸς τὸν ναὸν εἰσόδου, καὶ μεθόριον τῶν πρὸς ἐσπέραν αὐτοῦ Θετταλῶν μεγάλων δύο κιόνων)· εἰπεῖν τῷ ὑπηρέτῃ ἀναγαγεῖν αὐτοὺς τῷ κυρίῳ τοῦ οἴκου. Τούτου δὲ τῆ εἰσόδῳ τοῦ ἱεροῦ κιβωτίου προσπελάσαντος, θᾶττον αὐτοῖς διαῖραι τὰς θύρας τὸν Ἁγίον, προσυπαντῆσαί τε καὶ προσερεῖν, ὡς τινὰς συνήθεις καὶ παρὰ τοῦ βασιλέως ἦκοντας διατίθεσθαι τι τοῦ βασιλέως τὸ βούλημα. Τοὺς δ' ἀντειπεῖν, κελεῦσαι τὸν βασιλέα τῆ σῆ ἀγιωσύνη, προλιπεῖν τὴν πόλιν καὶ πρὸς αὐτὸν ἀφικέσθαι, ὡς τοῖς ἐχθροῖς ἤδη διαφειμένῃ· καὶ ὡς ταῦτα ἀκηκοῦτα, ἐπιδακρύσαι τῷ λόγῳ, τὴν κεφαλὴν ἐπικλίναντα καὶ ἀφωνία συσχεθέντα πολλῇ καὶ μακρᾷ, τὸ βάρος τῆς λύπης τῶν ἠκουσμένων τῷ τοιῶδε σχήματι ἐνδεικνύμενον· οἷς δὴ καὶ τὸν ὑπηρέτην ἀναθέντα εἰπεῖν· Εἰ ἤδειν, ἀδελφοί, τοσοῦτον ὄν τῆς ὑμῶν παρουσίας τὸ ἀηδές, οὐκ ἂν ὑμᾶς τῷ κυρίῳ μου κατεμήνυσα· καὶ πρὸς τούτοις ὀψὲ καὶ μόνον ἐρέσθαι τὸν Ἁγίον· Ὅντως οὕτως ἤρρεσεν; οὕτως ἔδοξε τῷ Κυρίῳ καὶ Δεσπότῃ πάντων τηλικαύτην πόλιν, ἣν τῷ ἰδίῳ ἐξηγοράσατο αἵματι, διαφεῖναι τοῖς αὐτὸν μὴ ἐπιγινώσκουσιν;

Οὕτω δὲ τούτων καταφησάντων, τὸν συμπαθέστατον ἀνθυπενεγκεῖν Μάρτυρα καὶ τὴν ἀπόκρισιν τῷ Δεσπότῃ πάντων κατεπισκῆψαι προσενεγκεῖν, ἔχουσαν οὕτως· «Οἶδα τοὺς οἰκτιρμούς σου, φιλάνθρωπε Κύριε, νικῶντας ἀεὶ τὴν σὴν ἀγανάκτησιν, ἣν αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ὑπανάπτουσιν. Οἶδά σε τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτωλῶν τεθεικότα καὶ τὸ ἴδιον αἷμα ὑπὲρ τοῦτον ἐκχέαντα καὶ μηδαμοῦ τὴν εὐδοκίαν σου ταύτην

παρεμποδισθῆναι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Καὶ ἐπεὶ κάμει τῆσδε τῆς πόλεως κατέστησας φύλακα, σὲ τὸν Δεσπότην μιμήσομαι· τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ τούτων θήσομαι καὶ ἀπολλυμένοις ἀπολεσθήσομαι· τὸ ὄνομά σου γὰρ ἐπικέκληνται καὶ σοῦ οὐκ ἀπέστησαν, κἄν ἡμαρτον καὶ αὐτὸς Θεὸς εἶ τῶν μετανοούντων». Πρὸς ταῦτα τοὺς ἄνδρας εἶπεν· Ταῦτα ἐροῦμεν τῷ πέμψαντι, ταῦτα ἀπαγγελοῦμεν τῷ βασιλεῖ, δέος μὴ λυπηθῆ ἔπι σέ. Τὸν δὲ «Ταῦτα ἐρεῖτε» καὶ αὖθις εἶπεν, καὶ τῷ κοιμητηρίῳ παλιννοστήσαι, τόθ' ἱερὸν ἀποκλείσαι κιβώτιον ἔμπροσθεν τῶν ἀγγελιαφόρων, ἥδη ἐπαπιόντων τοῖς λόγοις.

Ταῦτα ὁ ἱερὸς Ἰλλούστριος ἐν ἐκστάσει ὄραν τρανῶς καὶ ἀκούειν, ἢ δι' ὄραματος ἀναφανδὸν διετεινέτο. Καὶ ἅμα λέγων, ἀπῆει παραθαρρύνων τὸ ἐγκατάλειμμα τῆς πόλεως, κατεπτηχὸς ἤδη καὶ ἀδρανὲς ὄν καὶ προγησαμένῳ λοιμῶδει νοσήματι, τῇ ἔθλους ἐφόδῳ, ἄτονον πάντη καὶ ἐν ἀμηχάνῳ καθήμενον, ἔπειθέ τε λέγων μετ' αὐτῶν εἶναι τὸν Ἅγιον καὶ τῇ αὐτοῦ πρεσβείᾳ διασωθῆναι ἐπληροφόρει· καθὰ δὴ καὶ ἡ τῶν πραγμάτων ἔκβασις πεποίηκεν ὕστερον.

Τοῦ δὲ νεωκόρου Ὀνησιφόρου, τοῦ ἐν τῇ ἀγίᾳ σορῶ προσεδρεύοντος καὶ περὶ τὰς τῶν λυχῶν καὶ λαμπάδων ἀφὰς προνοουμένου καὶ κακουργοῦντος περὶ ταῦτα, τοὺς κηροὺς καὶ τὰς λαμπάδας ἀποκλέπτοντος καὶ τοῦτο ἐπὶ πλεῖστον ποιῶντος, οὐκ εἶασε τὴν φρενοβλαβῆ καὶ ἐπώλεθρον προαίρεσιν ἀνιάτρευτον· ἀλλ' ὄναρ αὐτῷ ἐπιστάς, διελέγχει καὶ ὑφηγεῖται τὸ πρακτέον φιλανθρωπότερον. Ἔφη γάρ· «Ἀδελφὲ Ὀνησιφόρε, οὐκ ἀρέσκει μοι τὸ δρώμενον ὑπὸ σοῦ ἐπὶ ταῖς λαμπάσιν. Ἴσθι γάρ, τοῦτο ποιῶν, ὡς καὶ τοὺς προσφέροντας τὰ μέγιστα ζημιοῖς καὶ σεαυτὸν εἰς τὸ τῆς ἀπωλείας βάραθρον ἐξωθεῖς· ἐπὶ πολὺ γὰρ τῶν λαμπάδων ἡμμένων, ἐπὶ πλεόν ἰλεοῦται καὶ τὸ Θεῖον τῷ προσάγοντι. Θᾶττον δὲ ἀφαιρουμένων, ὑποτέμενεται μὲν ἐκεῖνου τὸν ἔλαιον τὸ πρᾶγμα, ὑπαυξάνει δὲ τὸ κατάκριμα τοῦ ὑφελομένου».

Τούτοις ὁ Ὀνησιφόρος μικρὸν ἐπισχῶν, αὖθις τῷ ἡμέρῳ τοῦ ὄραματος χαυνωθείς, εἰς ἦθη ἐπάνεισι τὰ αὐτοῦ, ἀδεῶς τολμῶν τὰ συνήθη. Καὶ ποτέ τις τῶν εὐσεβῶν, βαθείας νυκτὸς ἐπιστάς, κηροὺς προσήγαγεν εὐμεγέθεις καὶ διαφανεῖς. Τούτοις ἀλοὺς ὁ Ὀνησιφόρος, προσῆλθεν ἅμα τῷ ἀφθῆναι προσοφελέσθαι, μεταβάντος ἤδη τοῦ εὐξαμένου. Ἄλλ' ὄρα μοι τὸ τοῦ Ἁγίου προμηθές. Ἄμα τῷ τὴν χεῖρα ἀπλώσαι πρὸς τοὺς κηροὺς, φωνὴν ἐμβριθῆ ὁ Ἅγιος ἀπὸ τῆς ὑποκειμένης ἀναπέμψας σοροῦ, ἔφη· «Πάλιν τὰ αὐτά;» Ταύτη βληθεὶς ὁ Ὀνησιφόρος, ἐπὶ τὸ ἔδαφος κατηνέχθη πτώμα δεινόν, ἐμβροντηθεὶς τῷ δέει καὶ τῇ βολῇ τῆς φωνῆς. Ἔως τις τῶν τοῦ Κλήρου καὶ συνήθων παρελθῶν, ἀνέστησε τοῦ πτώματος καὶ τῆς ἐκστάσεως ἐπανήγαγεν. Αὐτὸς δὲ εἰς ἑαυτὸν ἐλθῶν, ἐξωμολογεῖτο ἐπὶ πάντων τῆς τε ἰδίας ἀφροσύνης τὸ τόλμημα, καὶ τὴν τοῦ Ἁγίου περὶ αὐτὸν κηδεμονίαν τὸ πρότερον καὶ παιδείαν μετὰ φιλανθρωπίας τὸ δεύτερον, ὡς μὴ μόνον αὐτόν, ἀλλὰ καὶ ἑτέρους ὠφελθῆναι τῷ θαύματι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἀρτεμίδωρος καὶ Βασίλειος, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ἀρτεμίδωρος, ὃ τέλους ψῆφος ξίφος,

Σύναθλον εἶχε Βασίλειον πρὸς ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἀγία Μάρτυς Λεπτίνα, κατὰ γῆς συρομένη, τελειοῦται.

Στίχ. Ἐν γῆ συρεῖσα χερσὶ δυσσεβοφρόνων,
Ἄφῆκεν εἰς γῆν Λεπτίνα σαρκὸς πάχος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα ὁ ἅγιος Μάρτυς Γλύκων, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Εἶφει προτείνας Μάρτυς αὐχένα Γλύκων
Σπονδὴν γλυκεῖαν αἱμά σου Χριστῷ χέεις.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα μνήμη τοῦ μεγάλου καὶ φρικώδους σεισμοῦ. (740)

Στίχ. Ἔσεισας, ἀλλ' ἔσωσας αὔθις γῆν, Λόγε·
Τῆς σῆς γὰρ ὀργῆς οἶκτός ἐστι τὸ πλέον.

Τῷ εἰκοστῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, Ἰνδικτιῶνος ἐνάτης, εἰκοστῇ ἕκτη μνηστὸς Ὀκτωβρίου, ἐγένετο σεισμὸς μέγας καὶ φοβερός ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὥστε τὰ ὑπερῶα καὶ τῶν ἄλλων ὠραιότερα οἰκήματα καταπεσεῖν, καὶ πολλοὺς συγκαταταφῆναι τοῖς καταπεσοῦσι. Διὸ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου ποιούμεθα καὶ τὴν μνήμην τῆς φοβερᾶς ἐκείνης ἀπειλῆς τοῦ σεισμοῦ, ἀπερχόμενοι μετὰ Λιτῆς εἰς τὸν ἐν Βλαχέρναις ναὸν τῆς Πανάγνου καὶ ἁγίας ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἐκτελοῦντες ἐν αὐτῷ καὶ τὴν θείαν Μυσταγωγίαν. Ἐς ταῖς πρεσβείαις ῥυσθείημεν ἀπὸ πάσης ἀπειλῆς καὶ τύχοιμεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου, οἰκονόμου τῆς Μονῆς Μηδικίου ἐν Βιθυνίᾳ. (†814)

Στίχ. Οἰκονομήσας, Ἀθανάσιε, βίον,
Τὸν μισθὸν εἴληφας καλῶς ἐκ Κυρίου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Εὐαρέστου, πάπα Ῥώμης. (~†105)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ῥογατιανοῦ πρεσβυτέρου καὶ Φελικισίμου, τῶν ἐν Καρθαγένῃ. (†256)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ῥουσικοῦ, πρῶτον μοναχοῦ ἐν νήσῳ Λερίνη (Lérins), εἶτα ἐπισκόπου Ναρβόννης (Narbonne), ἐνὸς τῶν πατέρων τῆς γ' οἰκουμενικῆς συνόδου ἐν Ἐφέσῳ. (†462)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν Ἀλάνου (Alanus) καὶ Ἀλόρου (Alorus), ἐπισκόπων Κουϊμπέρης (Quimper) ἐν Βρεττάνῃ τῆς Γαλλίας. (ε' αἰ.)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Κοδραγεσίμου (Quadragesimus), ποιμένος καὶ ὑποδιακόνου ἐν Πολυκάστρω (Policastro) Ἰταλίας, ὅστις ἀνέστησε τινα νεκρόν. (†590)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν ὁσίων Ἀνευρίνου (Aneurin ἢ Gildas) καὶ Γουϊνόκου (Gwinoc), πατρὸς καὶ υἱοῦ, ἀμφοτέρων μοναχῶν ἐν Οὐαλίᾳ. (ς' αἰ.)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Γιβιτρούδης (Gibitrudis), μοναχῆς τοῦ ἀββαείου Παναγίας Φάρας (Faremoutiers-en-Brie) ἐν Γαλλίᾳ. (†655)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Σέδδου (Cedd), ἐπισκόπου Λάστινγχαμ (Lastingham) ἐν Ἀγγλίας. (†664)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερέως Αἰδφρίδου (Eadfrith), ἐκ Νορθουμβρίας, κήρυκος ἐν Μερκία καὶ κτίτορος μονῆς ἐν Λεομίνστερ (Leominster) τῆς Ἀγγλίας. (†675)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Ἐάτα (Eata), ἐπισκόπου Ἑξχαμ (Hexham) καὶ ἡγουμένου Λινδισφάρνης (Lindisfarne) ἐν Ἀγγλίας. (†686)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Γαυδιόσου (Gaudiosus), ἐπισκόπου Σαλέρνου (Salerno), οὗ τὸ λείψανον τεθησαύριται ἐν Νεαπόλει Ἰταλίας. (ζ αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Οὐμβέρτου (Humbert), μοναχοῦ ἐν Φρίτσλαρ (Fritzlar) καὶ Βυραβούργω (Büraburg) τῆς Γερμανίας. (ζ ἢ η' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Σιγιβάλδου (Sigibald), ἐπισκόπου Μέττης (Metz) ἐν Γαλλίας. (†740)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Κουθβέρτου (Cuthbert), πρῶτον μοναχοῦ εἰς τὸ ἀββαεῖον Λυμίνγης (Lyminge) ἐν Κέντ τῆς Ἀγγλίας, γενομένου τὸ ἔτος 736 ἐπισκόπου Χέρεφορδ (Hereford) καὶ ὕστερον ἀρχιεπισκόπου Καντερβουρίας (Canterbury) τὸ ἔτος 740. (†760)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Ἀλβίνου (Albinus, Witta), ἐπισκόπου Βυραβούργου (Büraburg) ἐν Γερμανία. (†760)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀλφρέδου τοῦ μεγάλου, βασιλέως Ουέσσεξ (Wessex) καὶ ἀπάσης ὀρθοδόξου Ἀγγλίας, ὅστις ἐνίκησε τοὺς Δανοὺς εἰσβολεῖς, διασφαλίζων τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἐκκλησίας ἐν Ἀγγλίας. (†899)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Βεοάνου (Beóán), ἐπισκόπου Μόρτλαχ (Mortlach) ἐν Σκωτία, εἶτα ἐν Ἀβερδην (Aberdeen) κήρυκος. (†1012)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀδαλγόττου (Adalgott), πρῶτον μοναχοῦ ἐν μονῇ Αἰνσιδέλνης (Einsiedeln), ἀπὸ δὲ τοῦ ἔτους 1012 ἡγουμένου τῆς μονῆς Δισσέντης (Dissentis), ἀμφοτέρων ἐν Ἑλβετία. (†1031)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀπὸ Θεσσαλονίκης εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει μονὴν τοῦ Παντοκράτορος διὰ βασιλικῶν προστάγματος γενομένης εἰσελεύσεως τοῦ περιωνύμου καὶ ἀηττήτου Δημητρίου, ἥτοι τῆς ἱεραῆς αὐτοῦ εἰκόνας, τῆς πρότερον ἐπικειμένης τῇ μυροβλύτῳ αὐτοῦ σορῶ καὶ σκεπούσης αὐτήν, ἐπὶ

βασιλέως Μανουήλ Κομνηνοῦ. (1149).

Στίχ. Σῆς οὐκ ἀποστάς, εἰς βασιλεῖον Πόλιν,
Μάρτυς, μετέστης διὰ τῆς σῆς εἰκόνας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Δημητρίου, κτίτορος τῆς μονῆς Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ ἐν τῇ ἐρήμῳ Τσιλίμπινσκ (Tsilibinsk) ἐν Βολογκντᾶ. (ιδ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Θεοφίλου τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου, ἐπισκόπου Νόβγκοροντ καὶ Πσκώφ. (†1482)

Στίχ. Ἐκ διακόνων ἀθρόον ἐπίσκοπος ἐγένου,
Θεοφιλῶς ποιμάνας σὴν ποιμήνην, Πάτερ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ὀσιομάρτυρος Ἰωάσαφ, ἐν Κωνσταντινουπόλει ξίφει τελειωθέντος. (†1536)

Στίχ. Μίξας ἀσκήσει τὴν ἄθλησιν, παμμάκαρ,
Διπλοῦς στεφάνους λαμβάνεις, Ἰωάσαφ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου, ἐπισκόπου Βολογκντᾶ. (†1588)

Στίχ. Ἀσκητὴς ὁμοῦ καὶ ποιμὴν χριστοφόρος,
Φανεῖς Ἀντώνιος, ἐν οὐρανῷ χαίρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων (1971) τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Γεωργίου, τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις ἀθλήσαντος. (†1838)

Στίχ. Ἐκ γῆς τὰ ὀστέα σου οἶά περ ἄνθη,
Γεώργιε ὠφθησαν ἀθανασίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων ὀκτῶ ὀσιομαρτύρων τῶν ἐν τῇ μονῇ Νέου Ἄθωνος ἐν Ἀμπχαζία μαρτυρικῶς τελειωθέντων, Βικτωρίνου ἱερομονάχου, Γεδεὼν μεγαλοσχήμου, Ἀλεξάνδρου, Ἀντωνίου, Βαρθολομαίου, Δημητρίου, Ἰωάννου καὶ Ἰγνατίου τῶν μοναχῶν. (†1930)

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου ξ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρεξως τοῦ Τριωδίου, τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A^{B \times} νοι ξω το στο μα μ \times και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος $\frac{6}{\gamma \times}$ και λο γον ε ρευ ξομαι τη βασι

λι δι μη τρι και ο φθη σομαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι
ζων και α σωγη θεο μενος ταυτηστα θαν ματα

ὠδὴ γ'

Τους σου ους υ μνο λο γωσ θεο το ο κε
η ζω σα και αφ θονοσ πη γη θι α σοσσυγκρο τη
σαν τασ πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σοσ και εν τη
θει α δο ξησ στε φα νων δο ξησ α ξι ω σοσ

ὠδὴ δ'

Την α νε ξι χνι α σοσ θει αν βλ ην της
εκ της Παρ θε ε νσ σ σαρ κω σε ωσ σ τσ υ ψι
στσ ο ο προ φη της Αβ βα κσμ κα τα νο ων ε
κραυγα α ζε δο ξα τη δυ να μεισ Κυ ρι ε

ὠδὴ ε'

Εξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α
δο ξησ συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
νε ε εσ χεσ εν μη η τρα των ε πι πα αντων
θε ον και τε ε το κασ αχ ρο νον Υι ον πα σι

τοι οἰς υ μνη σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ε

σα

ὠδὴ δ'

Την θει αν ταυ την και παν τι μον τε λην τες ε ορ

την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη τορος δευ τετας

χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν

τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ε'

Ουκ ε λα α τρε ευσαν τη κτι σει οι οι θε ο

φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος

α παι λην αν δρει ως πα τη σαντες χαι ροντες ε ψαλ

λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι

ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει

ὠδὴ ς'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι

νω ο το ο κοσ της Θε ο το κς δι ε σω σα το

το τε με εν τυ πρ μενος νυν δε ε νερ γρ με ε
 νος την οι κρ με νην α πα σαν α γει ρει
 ψα αλ λρ ς σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
 ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τς αι
 ω ω να α α α ασ

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μρ τον Κυ ρι ον και
 η γαλ λι α σε το πνευ μα μρ ε πι τω Θε
 ω ω τω ω σω τη ρι μρ

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
 σιν της δρ λησ αυ τρ ι δρ γαρ α πο τρ νυν μα
 κα ρι ς σι με πασαι αι γε νε αι

T^{B8} ην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ⁶ την αδι
αφθοορωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως Θε
οτοκον σεεμεγαλυνομεν⁶

3 ^χ **O**τι εποιησε μοι μεγαλεια ο
δυνατος⁶ και αγιον το ονομα αυτου⁶ και
το ελεος αυτου εις γενεαν και γενε
αν^χ τοις φοβουμενοις αυτον⁶

T^{B8} ην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ⁶ την αδι
αφθοορωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως Θε
οτοκον σεεμεγαλυνομεν⁶

4 ^χ **E**ποιησε κρατος εν βραχιονι αυτου
διεσκορπισεν υπερηφανυς διανοι
ακαρδιαν αυτων⁶

T^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ⁶ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν⁶

5 ^χ **Κ**^{B8} α θει λε δυ να στας α πο θρονων⁷ και υ υ
ψω σε^Δ τα πει ν8 ς⁶ πει νων τας ε νε πλη σεν α γα
θω ων⁷ και πλ8 τ8 ςν τας ε ξα πε στει λε κε
ν8 ς⁶

T^M ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^Δ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ^M την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν⁶ την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν⁶

6 ^χ **Α**^{B8} ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τ8
μνη σθη ναι ε λε ς⁶ κα θως ε λα λη σε προς
τ8ς πα τε ρας η μων⁶ τω Α βρα^χ αμ^Δ και τω σπερ⁶

μα τι αυ τϑ ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως τω ν Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

A πας γη γε νης σκι ρ τα τω τω πνευ μα τι λα
μπα α δϑ χϑ με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρϑ σα τα ι ε ρα
θαυ μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και
βο α α α α τω χαι ρι σ πα αμ μα κα ρι σε
Θε ο το κε α γνη α ει πα ρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τοῦ Ἁγίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-θ

M αρ τυς Χρι στϑ ϑ Δη μη η τρι ε ως πο τε

τϛ ϝ Λυ αι αι ϝ την ο φρυν και αι την ε ε παρ
 σιν και το ιπ πει ει ονθρα α σος κα θει λες χα ρι ι
 τι θει ει α τον γεν ναι ο ονκρα τυ υ νας εν
 τω στα δι ι ω Νε ε στορα τϛ Στα ρϛ τη η δυ
 να α μει ϝ τω κα με ε ε ε ε ταις ευ χαις
 σϛ κρα τυ νον α α θλο φο ο ρε κα τα δαι μο
 ο νων πα αν το τε και πα θων ψυ υ χο φθο ο
 ρων

Θεοτοκίον.

Tον σαρκω θε εν τα Κυ υ ρι ον εξα
 γνωσ ϝ αι μα α των Παρ θε νο μη η τορ
 α α χρα ντε δυ σω πϛ σα α μη πα αυ ση υ περ
 η μων τω ων σων δϛ ϝ λων ο πως ευ ρω ω μεν
 χα α ριν και ευ και ρον βο η η θει α εν
 η η με ρα α Α να αγ κης γε νος βρο τω ω ω
 ων α πει λης σει σμϛ τε τϛ βα α ρυ τα α τϛ

κιν δυνων τε Εξαιαι ροσα Δ μη τρι καις σθ υ πρε
σβει ει αις θ

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Πάσα φ

Π Πα α α α α α σα α πνο ο η αι νε ε σα
α τω ω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον ρ
νει τε τον Κυ ρι ι ι ον Κε εκ τω ω ων ου
ου ρα α ανων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι
οις υ ψι ι ι ι στοις Πα σοι πρεπει υ υ μνος τω ω Θε ε

ω Δ
Α Πα ι νει ει ει ει τε α αυ τον πα α αν τε ες
οι Α α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει
ει ει τε ε α αυ τον Κε πασαι αι δυ να α α μει
εις α α αυ του Πα σοι πρεπει υ υ μνος τω ω Θε ε

ω Δ

Ἰστῶμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια γ', δευτεροῦντες τὸ α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν. Ἦχος Πάσα ρ

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν
κα τα το πλη θος της με γα λω συ υ

νης αυ τσ

ε ε ε ευ ρο Μαρ τυς Χρι στσ προς η μας

σθ δε ο με νσσυμπα θσς ε πι σκε ψε ως και ρυ

σαι κε κακω με ε νσς τυ ραν νι καις α πει λαις

και δει νη μα νι ι α της αι ρε σε ως υφ η ης

ως αιχ μα λω τοι και γυ μνοι δι ω κο με θα

το πον εκ το πσ συ νε χως δι α μει βον τες και πλα

νω με νοι εν σπη λαι οις και ο ρε σι οι οι

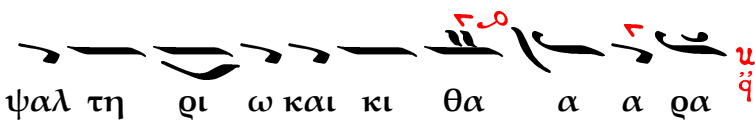
οι κτει ρον εν παν ευ φη με και δος η μιν α νε σιν

παυ σον την ζα λην και σβε ε σον την καθ η μων α γα

να κτη σιν Θε ον ι κε τε ευ ων τον πα ρε χον

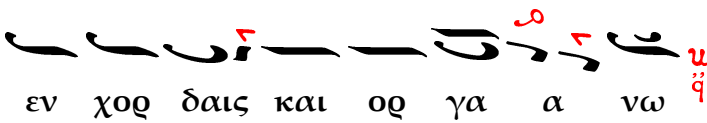
τα τω κο ο σμωτο με γα ε λε ος

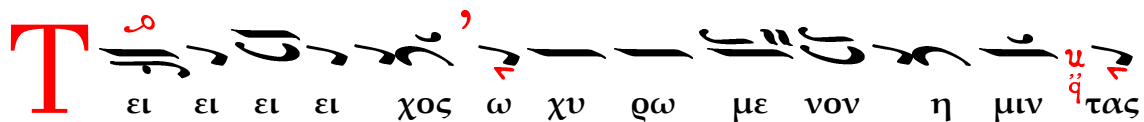
Στίχ. β'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν εν

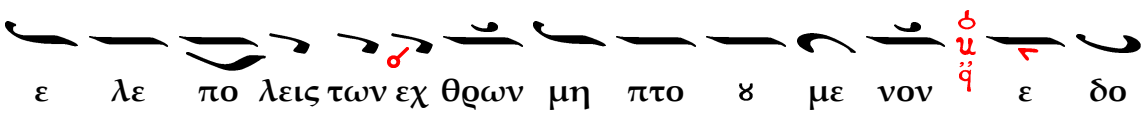

ψαλ τη ρι ω και κι θα α α ρα

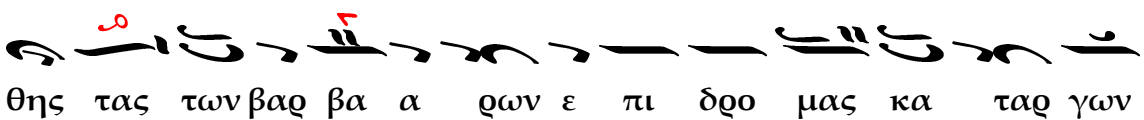
Δεῦρο Μάρτυς Χριστοῦ πρὸς ἡμᾶς, ...

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν

εν χορ δαις και ορ γα α νω

T
ει ει ει ει χος ω χυ ρω με νον η μιν τας

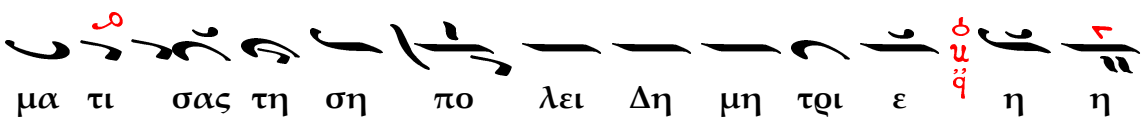

ε λε πο λεις των εχ θρων μη πτο υ με νον ε δο

θης τας των βαρ βα α ρων ε πι δρο μας κα ταρ γων

και πα σων των νο ο σων τα συμπτω μα τα κρη πι ις

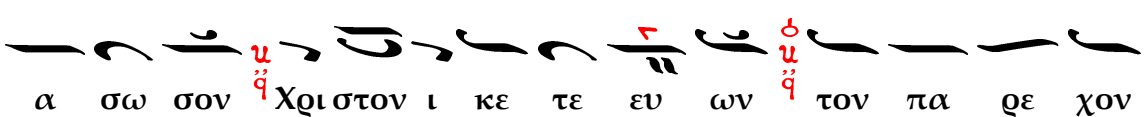

α κα τα βλη τος και θε με ε λι ος αρ ρη κτος

και πο λι υ χος οι κι στης και υ περ μα χος ε χρη

μα τι σας τη ση πο λει Δη μη τρι ε η η

ην λυ τρω θει σαν εν δο ξε Θε υ ευ δο κησαντος

δι α παν τος ε λευ θε ε ραν ταις σαις πρε σβει αις δι

α σω σον Χριστον ι κε τε ευ ων τον πα ρε χον

τα τω κο ο σμωτο με γα ε λε ος

Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αινείτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

πα σα πνο η αι νε σα α τω τον

Κυ ρι ον

Π α α α α σαν την α ρε την συλ λα βων

των Α θλο φο ρων ο χο ρος α να δει κνυ ται εν τευ

θεν της α κη ρα α τσ και μα κα ρι ας ζω ης

την τρυ φην α ξι ι ως ε κλη ρω σαν το εν οι οις

α ξι α γα στε δι α πρεε πων Δη μη τρι ε

και τη μι μη σει τσ Χρι στσ σε μνυ νο με νος και καυ

χω με νος τη της λογ χης ι σο τη τι αι αι

αι τη σαι εκ τε νε στερον η μας τσς τιμωνταςσε

των πα θη μα των ρυ σθη η ναι και χα λε πων πε ρι

στα σε ων θερμωσ ι κε τε ευ ων τον πα ρε χον

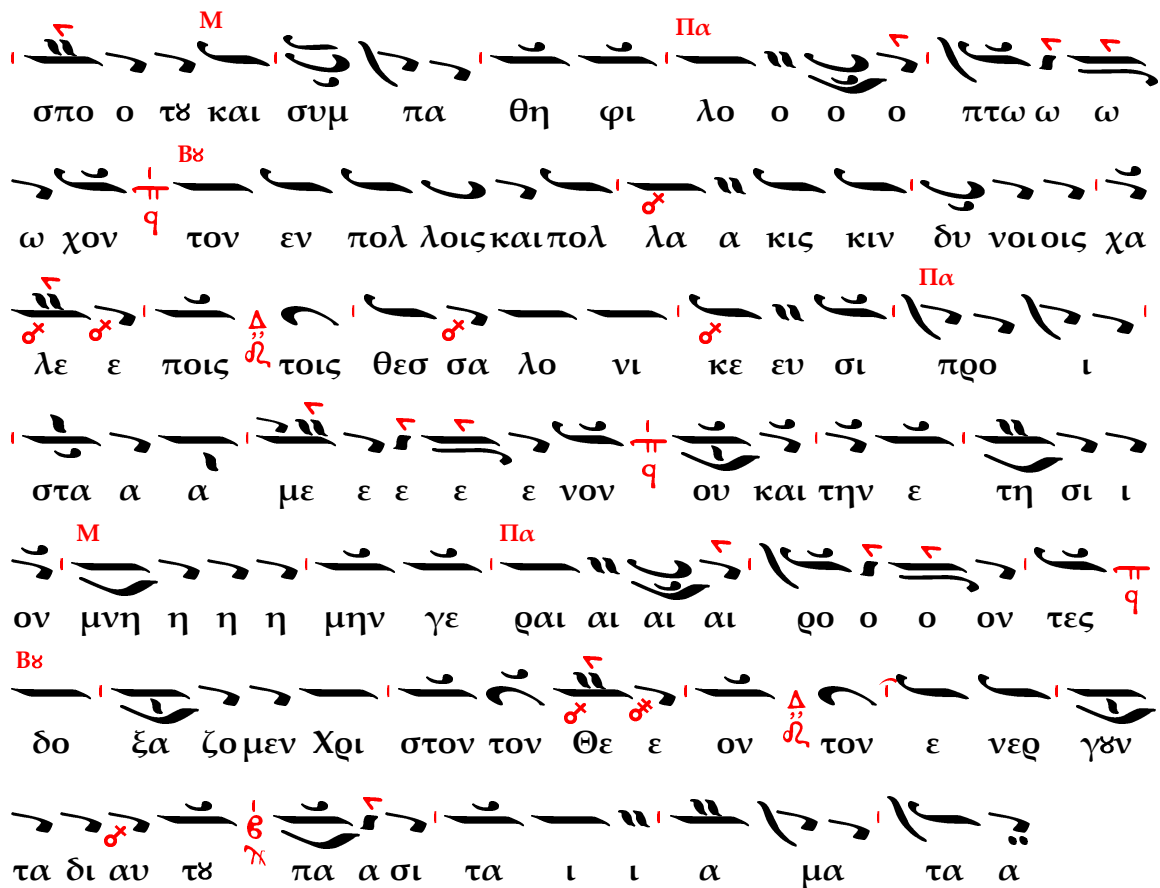
τα τω κο ο σμωτο με γα ε λε ος

Δόξα.

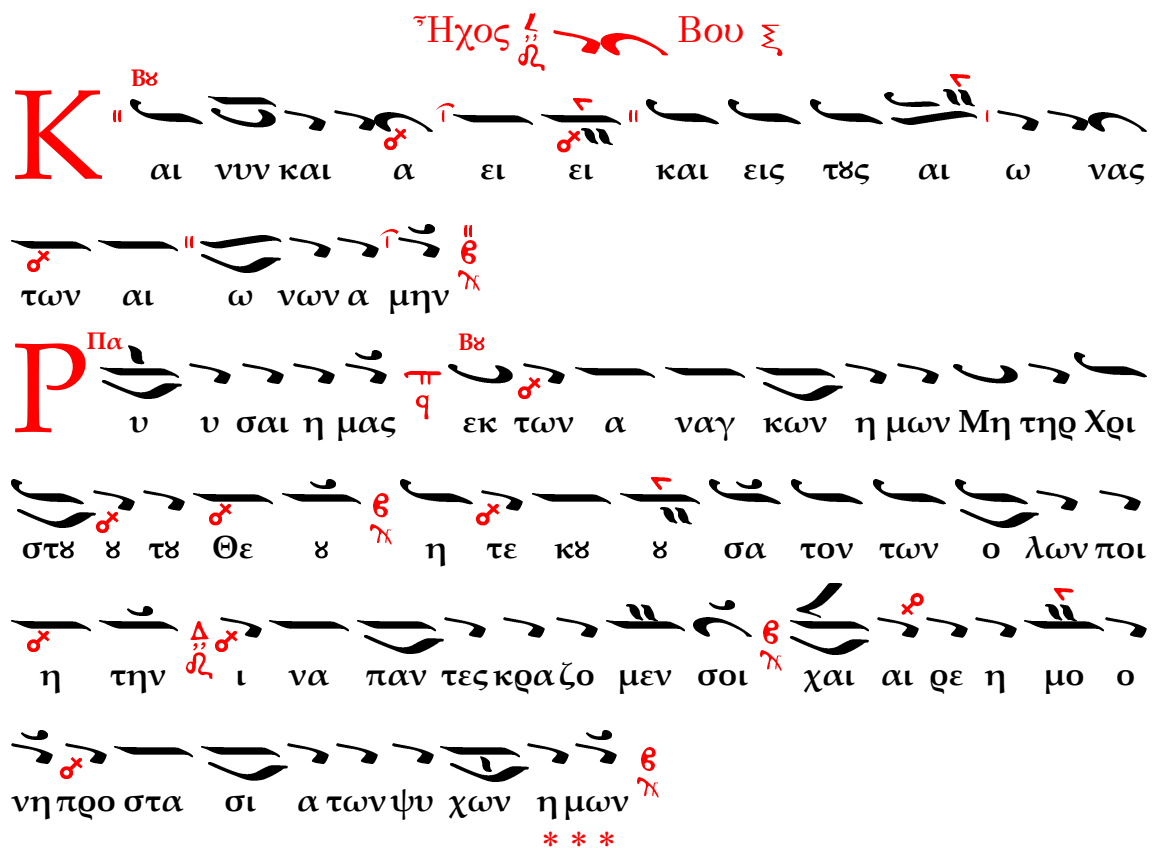
Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Ἦχος 1/2 Πα ρ

Δ ο ξ α α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω
και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι
Τ ον λογ χαις κλη ρω σα α α α με ε ε ε
νον της σω τη ρι ι ι 8 8 πλευ ρα αστην χα α α
α ριν της νυ γει ει σης τη η λο ο ο ο ογ χη
εξ ης η μιν πη γα ζει ο σω ω τηρ ζω
ης και α φθαρ σι ι ας να α μα α α τα Δη
μη τρι ον τι ι μη σω ω μεν τον σο φω ω τα
τον εν δι ι ι δα α α α α χαις και στε
φα νι ι τη ην εν μα α α αρ τυ υ υ υ υ σι
τον δι αι μα τος τε λε σα αν τα τον της α
α α θλη η η σε ε ως δρο ο ο ο ο μον
και θαυ μα σιν ε εκ λαμ ψα αν τα πα α α ση η τη
Οι οι κ8 με ε ε ε ε νη τον ζη λω την τ8 δε

 σπο ο τς και συμ πα θη φι λο ο ο ο πτω ω ω
 ω χον τον εν πολ λοις και πολ λα α κισ κιν δυ νοι οισ χα
 λε ε ποις τοις θεσ σα λο νι κε ευ σι προ ι
 στα α α με ε ε ε νον ου και την ε τη σι ι
 ον μνη η η η μην γε ραι αι αι ρο ο ο ον τες
 δο ξα ζο μεν Χρι στον τον Θε ε ον τον ε νερ γυν
 τα δι αυ τς πα α σι τα ι ι α μα τα α

Και νυν. Θεοτοκίον.

 και νυν και αι ει ει και εις τς αι ω νας
 των αι ω νων α μην
 Ρυ υ σαι η μας εκ των α να γ κων η μων Μη τηρ Χρι
 στς υ τς Θε υ η τε κς υ σα τον των ο λων ποι
 η την ι να παν τες κρ α ζο μεν σοι χαι αι ρε η μο ο
 νη προ στα σι α των ψυ χων η μων
 * * *

Και εϋθϋς φάλλεται εις τον αυτον η̣χον
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου ξ

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξα ντι το φως $\frac{4}{2}$ δο ξα εν υ
ψιστοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις ευ
δο κι ι α $\frac{6}{7x}$

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε $\frac{4}{2}$ προ σκυ
νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι $\frac{4}{2}$
δι α την με γα α λην σου δο ο ξαν $\frac{6}{7x}$

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
παν το κρα τορ $\frac{6}{7x}$ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες $\frac{4}{2}$ Ι
η σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα $\frac{6}{7x}$

Κ υ ρι ε ο Θε ος $\frac{4}{2}$ ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του
κο οσμου $\frac{6}{7x}$ ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α
μαρτι ι ας του κο οσμου $\frac{6}{7x}$

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων $\frac{4}{2}$ ο κα θη με

νοσ εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα

ας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μονος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α

μη ην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω Σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω να και εις

τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μα ρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε ε
ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε νον το

ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου ε φ η
μας κα θα πε ρη λ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σου ^{ε (τρεις)}
^χ

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ^Δ
^δ ε γω ει πα Κυ ρι ι ε
ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι
η μαρ το ον σοι ^ε
^χ

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον
με ^Δ
^δ του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ει
ο Θε ο ος μου ^ε
^χ

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ
^δ εν τω φω
τι σου ο ψο με θα φω ως ^ε
^χ

Πα ρα τεινον το ε λε ο ος σου τοις γι νω
σκου σι ι σε ^ε
^χ

Αγι ος ο Θε ος ^Δ
^δ Α γι ος Ι σχυ ρος ^Δ
^δ Α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^{ε (τρεις)}
^χ

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ
^δ και α γι ω Πνευ μα
τι ^ε
^χ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μη ην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Ἀσματικὸν.

Α α γι ο ος ο θε ε ε ο ος Α α γι

ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α α γι ι ος Α α θα α

α α να α α α τος ε ε λε η σο ον η η μα α

α α ας

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα ϛ

Μ ε γαν ε ευ ρα το εν τοις κιν δυ νοις σε υ

πε ερ μα χον η οι κς με νη Α θλο φο ρε τα

ε εθ νητρο ο πς με ε νον ως εν Λυ αι ς κα θει ει

λες την ε παρ σιν εν τω στα δι ω θαρ ρυ υ νας το ον

Νε στο ο ρα ου τως Α γι ε Με γα λο μα αρ τυς Δη μη

τρι ε Χρι στον τον Θε ον ι κε τευ ε δω ρη σα

σθαι η μιν το με γα ε λε ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Δ

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβυταῖς τῆς Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον η μας

Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβυταῖς τῆς Θεοτοκου Σωτερ σω

σον η μας αας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σωσον η μας Υι εε Θεου ο εν

Αγιιοι οισ θαυμαστος ψαλλον τας σοι αλλη λθ

8 ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σωσον η μας Υι εε Θεου ο εν

Αγιιοι οισ θαυμαστος ψαλλον τας σοι αλλη λθ

8 ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε νθ Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη
σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ξε' (65).

Ἦχος Γα ς

Στίχ. α'. Ἐδοκίμασας ἡμᾶς, ὁ Θεός, ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὡς πυροῦται
 τὸ ἀργύριον. (ξε' 10)

Με γαν ε ευ ρα το εν τοις κιν δυ νοις σε υ
 πε ερ μα χον η οι κς με νη Α θλο φο ρε τα
 ε εθ νητρο ο πς με ε νον ως ον Λυ αι ς κα θει ει
 λες την ε παρ σιν εν τω στα δι ω θαρ ρυ υ νας το ον
 Νε στο ο ρα ου τως Α γι ε Με γα λο μα αρ τυς Δη μη
 τρι ε Χρι στον τον Θε ον ι κε τευ ε δω ρη σα
 σθαι η μιν το με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. β'. Εισήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα, ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν
νώτον ἡμῶν. (ξέ' 11)

M ε γαν ε ευ ρα το εν τοις κιν δυ νοις ²² σε υ
πε ερ μα χον η οι κᾶ με νη ²² Α θλο φο ρε τα
ε εθ νητρο ο πᾶ με ε νον ⁹ ως ὄν Λυ αι ὀ κα θει ει
λες την ε παρ σιν ⁹ εν τω στα δι ωθαρ ρυ υ νας το ον
Νε στο ο ρα ⁹ ου τως Α γι ε Με γα λο μα αρτυς Δη μη
τρι ε ⁹ Χρι στον τον Θε ον ι κε τευ ε ⁹ δω ρη σα
σθαι η μιν το με γα ε ε λε ε ος ²²

Στίχ. γ'. Διήλθομεν διὰ πυρός και ὕδατος, και ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς
ἀναψυχήν. (ξέ' 12)

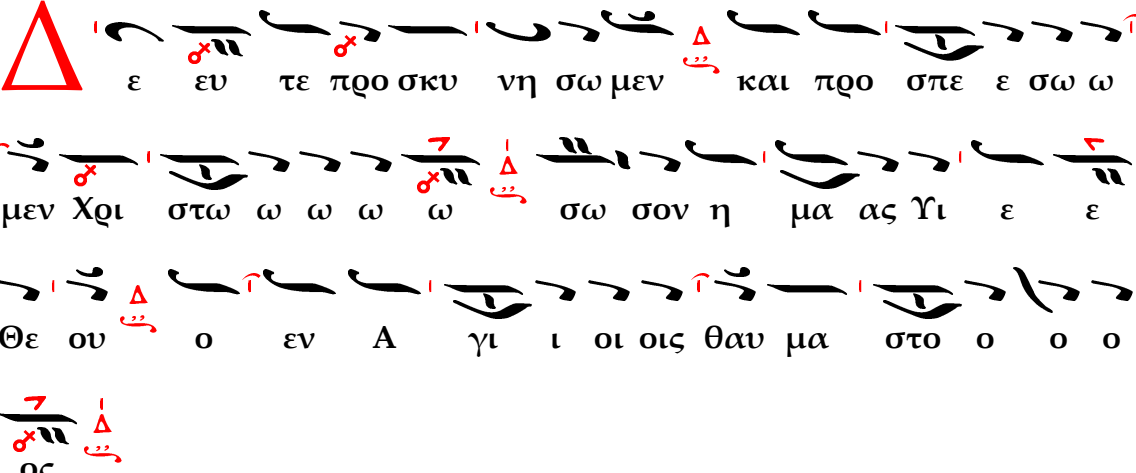
M ε γαν ε ευ ρα το εν τοις κιν δυ νοις ²² σε υ
πε ερ μα χον η οι κᾶ με νη ²² Α θλο φο ρε τα
ε εθ νητρο ο πᾶ με ε νον ⁹ ως ὄν Λυ αι ὀ κα θει ει
λες την ε παρ σιν ⁹ εν τω στα δι ωθαρ ρυ υ νας το ον
Νε στο ο ρα ⁹ ου τως Α γι ε Με γα λο μα αρτυς Δη μη
τρι ε ⁹ Χρι στον τον Θε ον ι κε τευ ε ⁹ δω ρη σα
σθαι η μιν το με γα ε λε ο ο ο ος ²²

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

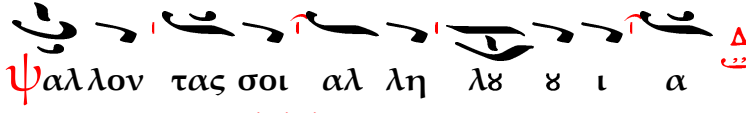
Εισοδικόν. ᾠχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-θ

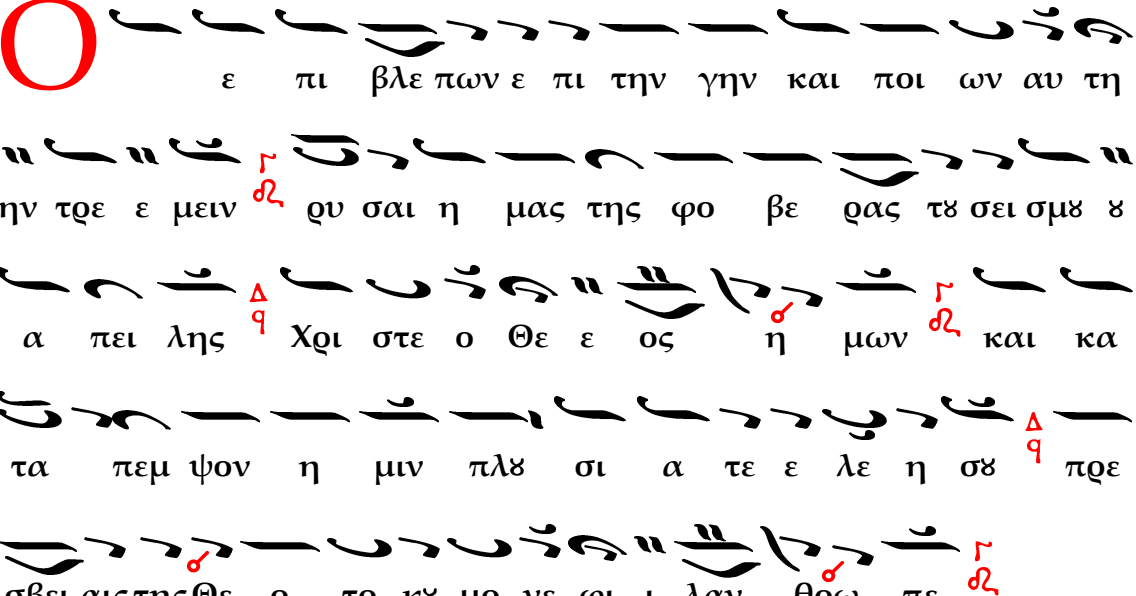

 Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο εν Α γι ι οι ο ις θ αυ μα στο ο ο ο
 ος

ὁ β΄ χορός:

 ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α
 * * *

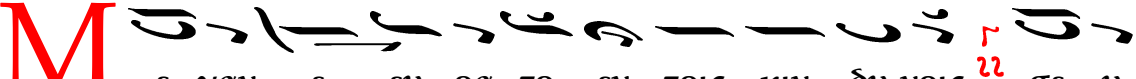
Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Σεισμοῦ.

ᾠχος Γα ρ

 Ω ε πι βλε πων ε πι την γην και ποι ων αυ τη
 ην τρε ε μειν ρυσαι η μας της φο βε ρας τει σμυ ρ
 α πει λης Χρι στε ο Θε ε ος η μων και κα
 τα πεμ ψον η μιν πλυ σι α τε ε λε η σ πρε
 σβει αις της Θε ο το κω μο νε φι ι λαν θρω πε

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

ᾠχος Γα φ

 Μ ε γαν ε ευ ρα το εν τοις κιν δυ νοις σε υ

πε ερ μα χον η οι κς με νη Α θλο φο ρε τα
 ε εθ νητρο ο πς με ε νον ως ον Λυ αι ς κα θει ει
 λες την ε παρ σιν εν τω στα δι ωθαρ ρυ υ νας το ον
 Νε στο ο ρα ου τως Α γι ε Με γα λο μα αρ τυς Δη μη
 τρι ε Χρι στον τον Θε ον ι κε τευ ε δω ρη σα
 σθαι η μιν το με γα ε ε λε ε ος

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου. ᾠχος β΄.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

ᾠχος Δι-θ

Προ στα σια των Χρι στι α νων α κα ται αι
 σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα
 α θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων
 φω νας α λλα προ φθασον ως α γα θη εις την
 βο η θει αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο ον
 των σοι τα α χυ νον εις πρε σβει ει αν και σπευ
 σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου σα

α ει Θε ο το κε των τι μων των σε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα
τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω
νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ Δυ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λιε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος

Ε ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

Ν ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

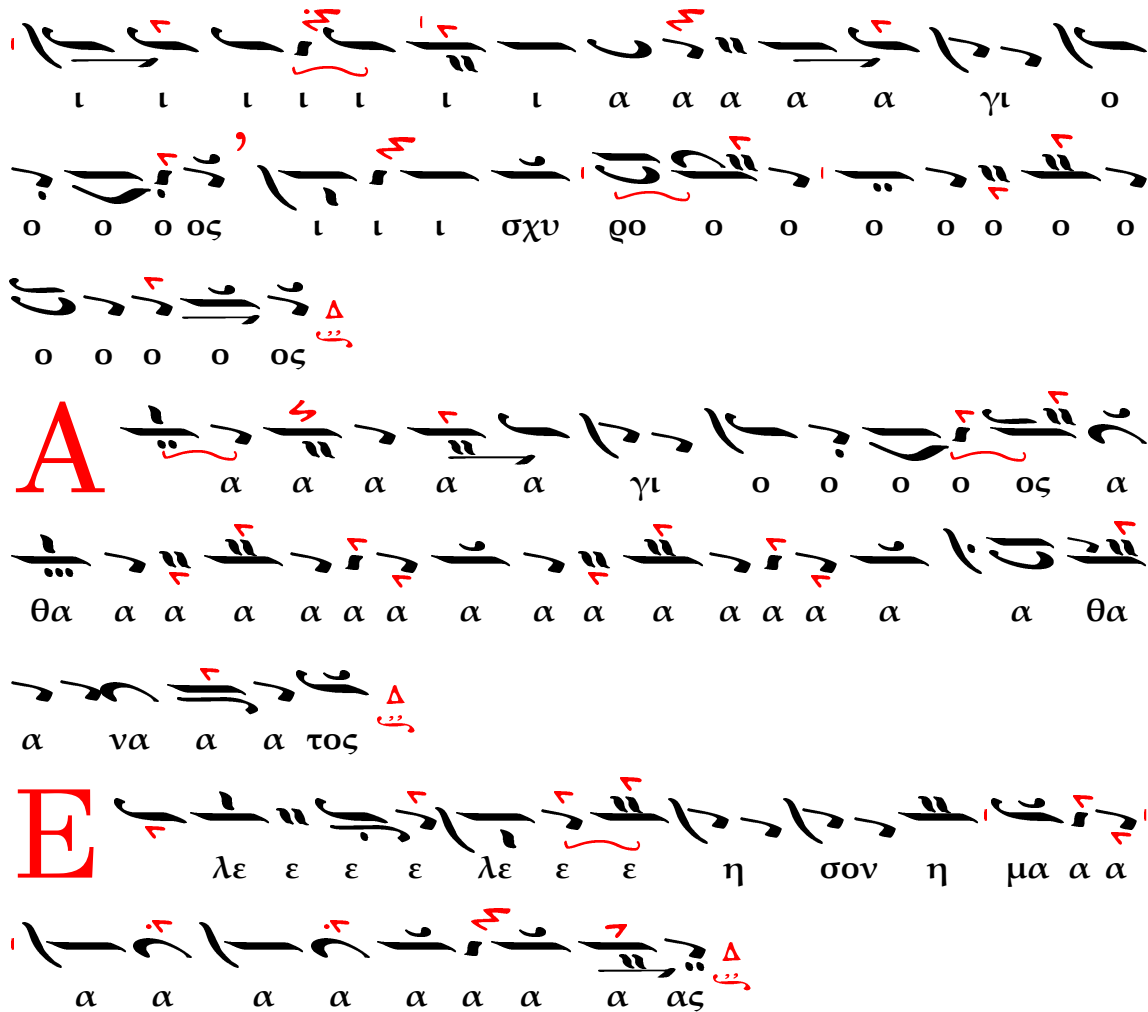
ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

Α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολος. Πρὸς Τιμόθεον Β' (β' 1-10).

(Ζήτηε τῆ ΚΣ' Ὀκτωβρίου, τοῦ ἁγ. Δημητρίου).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος βαρὺς.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

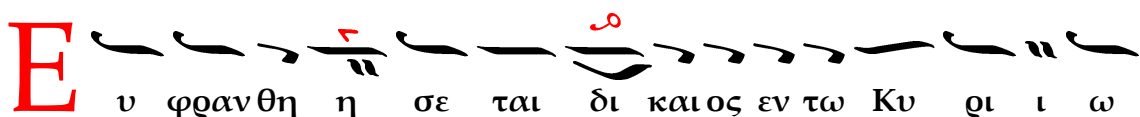
Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.
(Ψαλμὸς ξγ').

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῆ καρδία.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν μου.

Ἦ οὐ ψάλτης.

Ἦχος ρα Γα ϕ

και ελπιει επ αυτον και επαινεθησονται παντες οι ευθει εις τη καρδια

Εισάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ

αποφοβου εχθρα ε ξελασ την ψυχη ην μου

Ευφρανθη ησεται δικαιος εν τω Κυριω

και ελπιει επ αυτον και επαινεθησονται παντες οι ευθει εις τη καρδια

αυτοι

Σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων ἀπο

πληθους εργαζομενων την αδικιαν

Ευφρανθη ησεται δικαιος εν τω Κυριω

και ελπιει επ αυτον και επαινεθησονται παντες οι ευθει εις τη καρδια

αυτοι

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Τιμόθεον Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξει. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ

στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ἃ λέγω· δῶν γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγεγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου.

Ἀλληλούϊα (γ). ᾠχος δ'. (Ψαλμὸς α').

ᾠχος $\frac{1}{2}$ Δι $\frac{1}{2}$

A λλη η λϑ ι̇ ι̇ α $\frac{1}{2}$ Δι $\frac{1}{2}$ A λλη η λϑ ϑ

ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α $\frac{1}{2}$ Δι $\frac{1}{2}$ A α α α α λλη η η

λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α $\frac{1}{2}$ Δι $\frac{1}{2}$

$\frac{1}{2}$ Χ Δι και ος ως φοι νιξ αν θη σει $\frac{1}{2}$ και ω σει κε

δρος η εν τω Λι βα νω $\frac{1}{2}$ πλη θυν θη η η η σε

ε ε ε ται $\frac{1}{2}$ Δι $\frac{1}{2}$

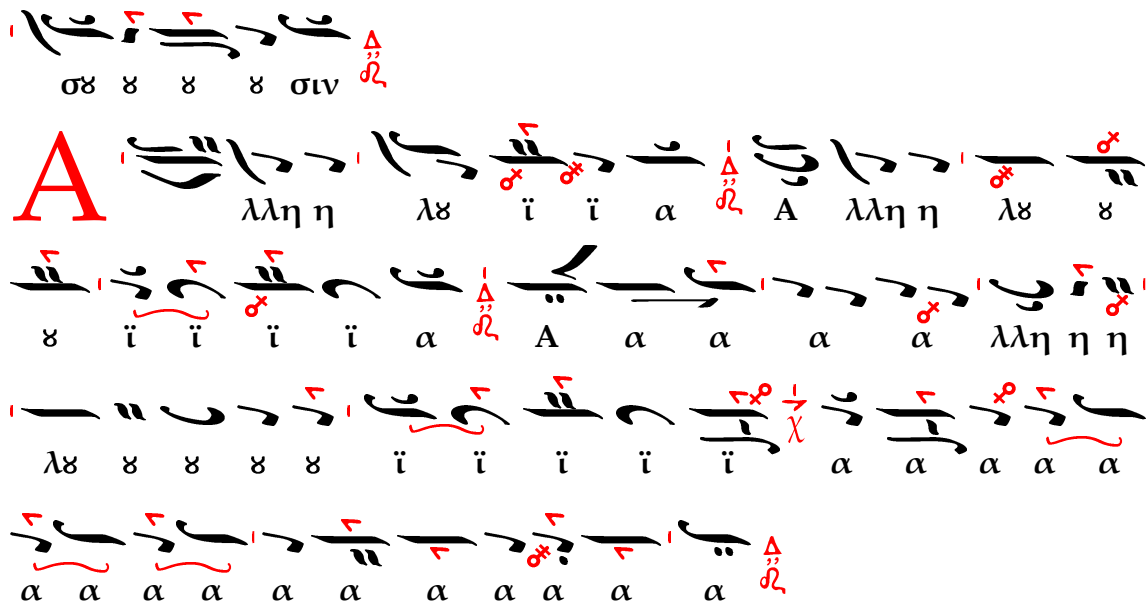
A λλη η λϑ ι̇ ι̇ α $\frac{1}{2}$ Δι $\frac{1}{2}$ A λλη η λϑ ϑ

ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α $\frac{1}{2}$ Δι $\frac{1}{2}$ A α α α α λλη η η

λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α $\frac{1}{2}$ Δι $\frac{1}{2}$

$\frac{1}{2}$ Χ Πε φυ τευ με νοι εν τω οι κω Κυ ρι ϑ εν ταις

αυ λαις τϑ Θε ϑ η μων $\frac{1}{2}$ ε ξαν θη η η η

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ιε' 17-27, ιστ' 1-2).

(Ζήτει τῇ ΚΓ' Ἀπριλίου, εἰς τὴν Λειτουργίαν).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασι τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασι καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου. Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν, ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. Ἀποсуναγωγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.

Καὶ τὸ εἰς δὲ τὴν ἀνάμνησιν τοῦ Σεισμοῦ.

(Ζήτει τῇ Πέμπτῃ τῆς β' ἐβδομάδος Ματθαίου).

(ἡ' 23-27)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμβάντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὸ πλοῖον ἠκολούθησαν

αὐτῶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ ἰδοὺ σεισμὸς μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἐκάθευδε. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἤγειραν αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί δειλοὶ ἐστε, ὀλιγόπιστοι; τότε ἐγερθεὶς ἐπέτιμήσε τοῖς ἀνέμοις καὶ τῇ θαλάσῃ, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν λέγοντες· Ποταπὸς ἐστὶν οὗτος, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;

Ἦχος ἰὲ Δι. σ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ἰὲ Δι. σ

ι τα Χε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου
 Χε ε ρου βι ι ι ι ι ι ι ι μι μν στι κως
 ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ζο ο ει ει κο νι ζο ον τε ε ε ε ε ε ες
 και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η
 η η η η η η η η η η η ζω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ο ο ποι
 οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω

Πα
ω ω ω ω ω ω ^{Δι} Τρι ι ι α α α α α α
α α α α α α α α α α ^{Πα} δι ι ι ι ι ι ι
ι ι ^{Πα} τον τρι σα α α α α α α α α α
α α α α α α α α ^{B8} γι ι ι ο ον υ μνον
προ ο σα α α α α α α υ μνο ο ον προ ο
σα α α ^{Πα} δο οον τε ες ^{Δι} πα α σαν την βι ο ο
τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο τι κη η
Πα
η η η η η η ην ^{Δι} α πο θω με θα α με ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι
ι με ε ρι μνα α α α α α α α αν ^{Δι}
Ω ^{Νη} ω ω ω ω ω ω ως τον Βα α σι ι ι τον
βα α σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
Πα ^{Δι} ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ^{Πα} λε ε ε ε χε
ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
Πα ^{Δι} λε ε βα σι λε ε α α α α α α α ^{Δι} των
ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο με ε ε νοι ^{B8}

οι

Tαις α αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι

αι αι αι αι αι αις α ο ρα τως δο ρυ φο ρου με

νον τα α α α ξε ε ε σι ι ι ι ι ι ι ι ι ν

Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάσεως τῶν ρυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἔλξεων, ὡς καὶ τινῶν ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Ἐκ τῆς Θείας Λειτουργίας Παναγιώτου Παππᾶ.

ᾠχος **λτος** Βου **ς**

Kυ ρι ε Ε λε η σον

Kυ ρι ε Ε λε η η σο ον

Kυ ρι ε Ε ε λε η σον

Kυ ρι ε Ε λε η σον

Πα ρα σχς Κυ ρι ε

Πα ρα α σχς Κυ ρι ι ε ε

Π^{Β8} α ρα α σχ8 8 Κυ ρι ι ε ^{Δ2}

Π^{Δ1} α ρα α σχ8 8 Κυ υ ρι ι ι ε ^{Ζ7}

Π^{Δ1} α ρα α σχ8 8 Κυ ρι ι ε ^{Δ2}

Π^{Β8} α ρα α σχ8 8 Κυ ρι ε ^{Θ7}

Σ^{Β8} οι οι Κυ ρι ι ε ^{Θ7} Α μη ην ^{Θ7}

Κ^{Β8} αι τω πνευ μα τι ι σ8 ^{Θ7}

Α^{Β8} γα πη σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς

^{Δ1} μ8 ^{Θ7} Κυ ρι ος στε ρε ω ω μα α μ8 ^{Δ2} και κα τα φυ

^{Θ7} γη η μ8 και ρυ στης μ8 ^{Θ7}

Π^{Β8} α τε ε ρα Γι ον ^{Δ2} και Α α γι ον Πνε

^{Ζ7} ε ευ μα ^{Θ7} Τρι α δα ο μο ο ου σι ον ^{Δ2} και α

^{Θ7} χω ω ρι ι στο ον ^{Θ7}

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν ὕἱον τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ

σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

ε
χ

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι ι αν αι νε σε

ως
ε
χ

Κ αι με τα τσ πνευ μα το ος σσ

Ε χομεν προς τον Κυ ρι ι ι ον

Α ξι ον και δι και αι αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σα

βα ωθ πλη ρης ο ς ρα νος και η γη της δοξης σσ

ω σαν να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη με νος

ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου

ω σαν να ο εν τοι οις υ ψι ι στοις

A μην **A** μη η η η η η η η ν

Σ ε υ υ μ ν ς ς μ εν σε ε Ευ λο γ ς ς

μεν σοι ευ χα ρι στ μ εν Κυ υ ρι ι ι ε και

δε ο με θα α σ ο Θε ος η η η μων

Ἄξιον ἔστιν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος λτος Βου ς

A ξι ο ν ε ε ςι ι ν ω ω ς α α λ η η θ ω ω

ω ω ω ς μα κα α ρι ι ζει ει ει ν σε ε ε ε

την Θε ο ο το ο ο ο ο κο ο ο ο ο ν

την α ει μα α κα α ρι ι ζον και Πα να α

μω ω μη η η το ο ο ο ο ν και μη η

τε ε ε ε ε ρα τ ς Θε ε ς ς ς ς ς ς ς

η η η η η μω ω ω ω ν

την τι μι ω τε ε ε ε ε ρα α αν τω ω ν

την τι μι ω τε ε ε ε ε ρα αν τω ω ν

Χε ρθ ς ς βιμ και εν δο ξο τε ε ε ε ε
 ρα αν α συ υγ κρι ι ι ι τω ως τω ων
 Σε ε ε ε ε ε ρα α α α φι ι ι ι ι μ
 την α δι α φθο ο ο ο ο ο ο ρως Θε ον
 Λο ο ο ο ο γο ον τε ε κθ ς ς ς ς
 σα α αν τη ην ο ον τω ως Θε ο ο το ο
 ο κο ο ον σε ε ε ε με γα α λυ υ υ υ
 υ υ νο ο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

(ιθ' Σεπτ. βθ')

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Π α ρα σχ8 Κυ υ ρι ι ε Δ

Π α ρα α σχ8 Κυ υ ρι ι ε Ζ

Π α ρα α σχ8 Κυ υ υ ρι ι ε Ζ

Π α ρα σχ8 Κυ υ ρι ι ε Δ

Π α ρα α σχ8 Κυ υ υ ρι ι ε Ζ

Π α ρα α σχ8 Κυ υ υ ρι ι ε Δ

Κ αι τω πνευ μα τι ι σ8 Δ

Σ οι οι Κυ ρι ι ε Δ

και ἄλλως:

Σ οι Κυ ρι ι ι ε ε ε Δ

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι

σχυ υ υς μ8 Κυ ρι ο ος σε ρε ε ω ω

μα α α μ8 και κα τα φυ γη η μ8 και

ρυ υ ση ης μ8 Δ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον

Πνε ε ε ευ μα Ζ Τρι α δα ο ο μο

8 8 8 σι ι ο ον και α χω ω ρι ι ζον Δ
 32

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι Δ
 32

νε ε ε σε ε ως Δ
 32

Κ αι με τα τς πνε ευ μα το ο ο ος ος Δ
 32

Ε χο μεν προ ος τον Κυ υ υ ρι ι ον Δ
 32

Α ξι ον και δι ι και αι ον Δ
 32

και ἄλλως

A α ξι ι ο ον και δι ι και αι ον

A γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος

Σαβ βα ωθ πλη η ρης ο ρα νος και η γη της

δο ο ξη ης σω σαν να εν τοις υ ψι ι ι

σοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με ε

νο ος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ρω σαν

να α α α εν τοις υ ψι ι ι ι σοις

A α α α μη η η η ην

A α α α α α α μη η ην

Σ ε υ μν ρ ρ ρ μεν σε Ευ λο

γ ρ ρ ρ μεν σοι ευ χα ρι ς ρ ρ μεν

Κυ υ υ ρι ι ε ε και δε ο με

θα α σω ρ ο θε ο ος η η μων

Ἄξιον ἔστιν. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος δ'.

Ἦχος Δι

A ξι ον ε στιν ω ως α α λη η θως μα κα

ρι ζειν σε την Θε ο το ο ο κον την α ει μα κα
 ρι ι στον και πα να μω μη η τον και μη τε ρα
 του Θε ου ου ου ου η η η η μων την τι μι ω
 τε ε ε ε ε ρα αν των Χε ρου ου ου βι μι
 και αι ε εν δο ξο ο τε ε ε ρα αν α συγ κρι
 ι ι τω ως τω ω ων Σε ε ρα α α φιμ την α
 δι α α φθο ο ο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ο ον Λο
 ο ο γο ον τε κου ου ου ου σαν την ο ον τω ως
 Θε ο το ο ο κον σε με ε γα α λυ υ υ υ
 νο ο ο ο με ε ε ε ε εν

Ἄξιον ἔστιν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου.

Ἦχος Δι

A ξι ι ον ε ε σιν ω ως α α λη η η
 θω ω ω ω ως μα κα α ρι ι ι
 ζει ει ει ει ν σε ε την Θε ε ο ο ο το
 ο ο ο ο κον την α α ει μα α κα ρι ι σον

και αι πα να α μω ω ω μη η η το ο
 ο ο ον και μη τε ε ε ε ε ε ε ρα α α
 τθ Θε ε ς ς ς ς ς η η η η μων
 την τι ι μι ω ω τε ε ε ε ε ρα α
 αν των Χε ρθ ς βι ι ι ι ι μι και αι ε
 εν δο ξο τε ε ε ε ρα α α αν α συγ
 κρι ι ι ι ι ι ι τω ω ως τω ω ω ων Σε
 ε ρα α α φιμ την α δι ι α α φθο ο
 ο ο ρω ω ω ω ως Θε ο ο ον Λο ο
 ο ο γον τε ε κθ ς σαν την ο ο ον
 τω ω ω ως Θε ο το ο ο ο κο ο ο ο ον
 σε ε ε ε ε ε ε με ε γα λυ υ υ υ υ
 νο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε
 εν

Ἄξιον ἐστίν, Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη

ἦχος Δι

A α ξι ι ον ε ε στι ιν ω ω ωως α λη
η θω ω ω ω ως μα κα ρι ι ι ζει
ει ει ειν σε την Θε ο ο το ο ο ο κον
τη ην α ει μα α κα α α α α ρι ι ι ι
στον και αι πα να α μω ω μη η η το ον και
μη τε ε ε ρα α α α τθ Θε ς ς
ς ς ς η η η η μων τη ην τι μι ω ω
τε ε ε ραν τω ων Χε ρθ ς βι ι ι ι μι
και αι εν δο ξο ο τε ε ε ρα α α α αν
α συγ κρι ι ι τω ω ω ως τωων Σε ε ε
ρα α α α φιμ τη ην α δι α α φθο ο ο
ο ο ρω ω ω ω ως Θε ον Λο ο ο
γον τε κθ ς ς ς ς σα α α αν την ο ον
τω ως Θε ο ο το ο ο κο ο ο ο ον σε ε

ω ω χω ω ω Δι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω Δ ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

αι ε σται αι αι δι λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ

λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ

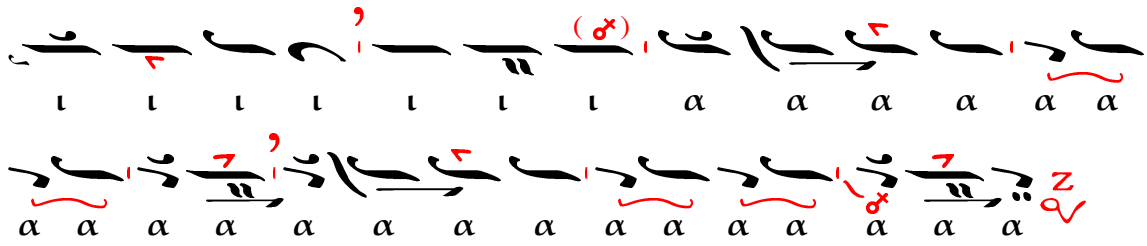
λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ

λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ

λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ

λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ

λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἔλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Οἱ ἐντὸς παρενθέσεως ἔλξεις καὶ φθορὲς ἐκτελοῦνται κατὰ βούλησιν.

Ἦχος Δι-θ

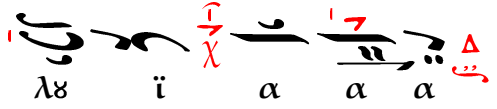
Ε ἰ δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νθ ς ς ς εν
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σθ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σθ

 Α λλη λῃ ἰ α Α λλη λῃ ἰ α Α λλη

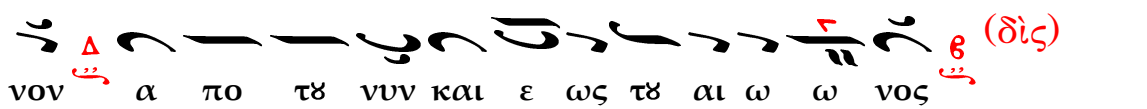

 λῃ ἰ α α α

Ἦχος Δι-θ

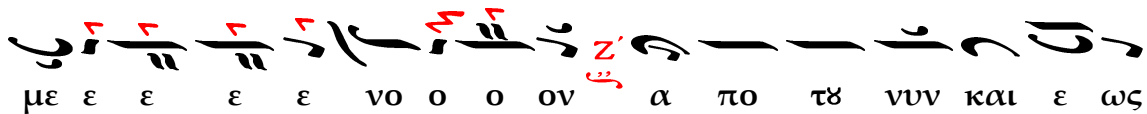
Ε ἰ ἠ το ο νο μα Κυ ρι ῥ ευ λο γη με

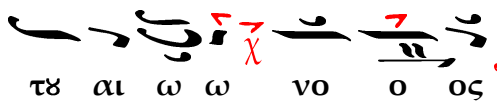
 νον α πο τῃ νυν και ε ως τῃ αι ω ω νος

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ῥ ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τῃ νυν και ε ως

 τῃ αι ω ω νο ο ος